

NEA PARALIAS

EEN UITGAVE VAN VZW ELEFThERIA PARALIAS

Zeventiende jaargang
Nummer 67 - Juli 2022

ELEFThERIA PARALIAS

BELGISCH-GRIEKSE VERENIGING VZW

NEA PARALIAS

Zeventiende jaargang - Nummer 67 - Juli 2022

Lees in dit nummer ondermeer:

3	Voorwoord	De voorbeschouwingen van André, onze voorzitter
4	Agenda	We nodigen u uit voor ons ledenfeest en een uitstap naar Lille (Rijsel)
7	Fotowedstrijd	Lees hier het reglement van onze fotowedstrijd met als thema... Hellas
9	Terugblik	We kijken terug op de recentste activiteiten: 3 uitstappen
10	Reisverslag	Ervaringen van een weekje Kreta
15	Bestemmingen	Griekse pareltjes die in de voorbije 3 maanden in de Griekse media belicht werden: Koufounisia, Eros, Vergina en Samos
16	Foto uit de oude doos	Jan vergeleek een foto genomen tijdens zijn reis in 1980 met een recente foto
17	Odos Ionios	Een lied uit de jaren 1950 onder de loupe genomen
19	Politieke satire	1984, Griekenland het land van de groene zon
22	Bijzondere Grieken	Michalis Georgalos en Evangelos Odysseas Papathanasiou,
24	Zorba	De enige, echte Zorba
25	Culinair	Volos en de tsipouradika, Grieks bier in de oudheid en de Griekse chocolade bij uitstek
26	Griekse dialecten	In Italië worden tegenwoordig nog 2 Griekse dialecten gesproken: het Griko en het Greko. Beluister een lied in het Greko.
28	Ezels van Santorini	Het is niet te ontkennen, ezels en muilezels hebben veel bijgedragen aan de welvaart van het paradijselijke Santorini
29	Huismiddeltjes	De meest beproefde en bewezen natuurlijke huismiddeltjes die de Grieken al eeuwenlang kennen en gebruiken. Misschien kunt ook u ze gebruiken bij bepaalde kwaaltjes
30	Humor	Is er iets dat je vrouw niet meer gebruikt? Oude dozen. 20 euro of ik knip hem eraf.
31	Wist je dat...	Revolutionaire motto's, nieuwe naam Mykonos Airport, beste luchthaven, Special Forces, 'groen' eiland, de eerste Griek ooit in Amerika, de oudste boog, de beste zwemwateren, cruiseschepen naar Griekenland, nauwe banden familie Johson en Griekenland, 1.200 miljonairs verhuizen dit jaar naar Griekenland.
33	Links	Een selectie van de websites die we in de voorbije maanden bezochten. Links naar YouTube video's in verband met... Griekenland

Frontcover: Kreta © Greet De Mesel - Backcover: Evia © Paul van Outrive

Nea Paralias is het teamwerk van: Johan Van Iseghem, Lieve Wintein, Patrick Vandamme en André Delrue

In deze uitgave zijn er ook bijdragen van Jan Lejeune, Greet De Mesel en Carlos Thoon

Vertalingen: Johan Van Iseghem, Jan Lejeune, Carlos Thoon en Lieve Wintein

De informatie in deze publicatie kan onjuistheden of tikfouten bevatten. De houder en / of auteurs van de teksten zijn verantwoordelijk voor hun bijdragen. Eleftheria Paralias vzw kan in geen geval verantwoordelijk gesteld worden voor schade in de brede zin, voortvloeiend uit het gebruik van de informatie in deze publicatie en op de website. Deze publicatie bevat links naar sites die beheerd worden door derden; deze links worden uitsluitend als illustratie en voor uw gemak aangeboden. Eleftheria Paralias vzw, houder van deze publicatie, oefent geen enkele controle uit over de sites van derden en aanvaardt geen enkele aansprakelijkheid met betrekking tot de inhoud ervan; Eleftheria Paralias vzw is evenmin verantwoordelijk voor de goede werking van de links. De opname van links naar deze sites houdt geen enkele goedkeuring in van de inhoud van deze websites en impliceert geen enkele samenwerking met de uitbaters van deze websites.

Teksten uit deze publicatie mogen enkel mits akkoord van Eleftheria Paralias vzw overgenomen worden en enkel voor persoonlijke en niet-commerciële doeleinden. Voor vragen of inlichtingen over deze algemene gebruiksvoorwaarden en bepalingen, dient de gebruiker contact op te nemen met Eleftheria Paralias vzw per mail aan redactie@eleftheriaparalias.com

Belgisch-Griekse Vereniging – ondernemingsnummer 0460.445.439

Zetel: A.J. Witteryckstraat 14, 8310 Assebroek

050 35 65 05

IBAN: BE67 0014 7876 4087 / BIC: GEBABEBB tnv Eleftheria Paralias vzw

www.eleftheriaparalias.com

mail@eleftheriaparalias.com

Voorwoord

Beste Griekenlandliefhebber,

De tijd gaat snel. Voor je ligt alweer een nieuw nummer van Nea Paralias. Het is weer een lijvig nummer geworden met dank aan alle auteurs. Ons ledenblad is en blijft een blad van en voor onze leden.

2022 is een jubileumjaar. Eleftheria Paralias bestaat 35 jaar. Dus organiseren wij opnieuw een fotowedstrijd. We willen tijdens ons Kafeneio op zondag 13 november nieuwe foto's over ons geliefde land tentoonstellen. Jullie inbreng is zeer belangrijk. Ben je dit jaar niet naar Griekenland geweest, geen nood, je mag uiteraard foto's van vroegere reizen insturen. Filmclub Spectrum uit Oostkamp kijkt nu al uit om jullie foto's te mogen jureren.

Hebben jullie ons ledenfeest al genoteerd in jullie agenda? Op zondag 21 augustus nodigt het bestuur jullie uit om hieraan deel te nemen. Om iedereen de kans te geven dit feest bij te wonen, besloten we dit evenement in de namiddag te plannen. Het is jammer dat we het Meersenhuis, waar de voorbije ledenfeesten plaatsvonden, moesten verlaten. De nieuwe eigenaars baten hun eigen zaak uit en er is geen ruimte meer voor onze eigen catering en bar met Griekse dranken. Ten tijde van de vorige voorzitter, Jean-Marie, ging het ledenfeest soms door in het Ontmoetingscentrum Sparrenhof in Assebroek, dat vlak naast het Gemeenschapscentrum Daverlo - Bibliotheek Daverlo - Sporthal Daverlo gelegen is. Deze locatie is vlot bereikbaar met het openbaar vervoer. Voor verdere info verwijst ik naar de rubriek Agenda

In april maakten we samen met de Griekse vereniging Chirapsia een uitstap naar Dordrecht.

Het was een leuke kennismaking en de zon, hoe kan het anders, was weer van de partij.

En het geluk met het weer blijft ons toelachen. Op zaterdag 25 juni: regen; op maandag 27 juni: regen en op zondag 26 juni: ZON. Op die dag waren een tiental leden afgezakt naar Oostkerke om te genieten van een wandeling in de natuur langs het Leopoldkanaal en het Schipdonkkanaal, in de volksmond de 'Blinker' en de 'Stinker' genaamd. De bomenrijen langs en tussen beide kanalen zorgen voor een mooi decor. De opkomst was aan de lage kant, maar dit heeft ook zijn voordelen. Je kan tijdens het wandelen gemakkelijk met iedereen een praatje slaan en achteraf met z'n allen samen aan tafel zitten is ook gezellig. Er wordt al uitgekeken naar een volgende wandeling.

Op zaterdag 1 oktober maken we een tweede daguitstap. In een jubileumjaar moet dit kunnen. Ik neem jullie mee op ontdekkingsstocht in de stad Lille (Rijsel). Vijftien jaar geleden bezochten we al deze Franse stad. Aangezien er sindsdien in onze vereniging veel nieuwe leden bijgekomen zijn, besloot het bestuur deze activiteit nog eens op het programma te zetten.

Bij het schrijven van mijn voorwoord begint het aantal besmettingen met het coronavirus opnieuw snel te stijgen. Laat ons hopen dat alles binnen de perken blijft, dat we niet te veel hinder ondervinden bij het organiseren van onze activiteiten, maar vooral dat we gezond blijven.

Ik wens jullie veel leesplezier met het julinumnummer van het ledenblad. We kijken ernaar uit om jullie te mogen begroeten op ons ledenfeest of in de autocar op weg naar Lille.

André Delrue,
Voorzitter

Facebookgroep Parea Paralias voor leden van Eleftheria Paralias vzw

Weet je dat je als lid kan deelnemen aan deze Facebookgroep? Het is de bedoeling dat de leden informatie uitwisselen over ons geliefkoosde land. Hier kan je vlot Griekse weetjes, nieuwsberichten, reisverslagen, boeken, muziek, foto's, grapjes, recepten.... delen. Hoe interessant deze groep is hangt natuurlijk af van de inbreng van de groepsleden. Het is niet de bedoeling dat het de inhoud van Nea Paralias vervangt, maar we zien het als een aanvulling op het tijdschrift. Voor vragen over de Facebookgroep, zend een e-mail aan fb@eleftheriaparalias.com

Voor ons volgend nummer van het ledenblad Nea Paralias is jullie steun en inbreng steeds welkom. DUS:

- wie kruipt in de pen om een leuk en of interessant artikel in verband met Griekenland te schrijven?
- wie kent anekdotes over Griekenland in al zijn facetten?
- wie ging / gaat er op vakantie in Griekenland, waar en waarom; hoe waren je ervaringen?
- wie heeft er nuttige tips voor vakantie in Griekenland?
- ...

Mail uw tekst naar johan@eleftheriaparalias.com uiterlijk op 25 september 2022.

Belangrijke opmerking:

Om onze activiteiten vlot te kunnen voorbereiden vragen wij u rekening te willen houden met de uiterste inschrijvingsdatum (in het rood vermeld). Na deze datum neemt het bestuur geen inschrijvingen meer aan. Gestorte bedragen worden niet terug betaald omdat wij dan reeds kosten hebben gemaakt of praktische schikkingen (zoals bijvoorbeeld reservaties) getroffen hebben. Uw inschrijving is pas definitief nadat u per e-mail een bevestiging van inschrijving ontvangen hebt en nadat wij uw betaling van het deelnamebedrag ontvangen hebben. We raden aan om, bij telefonische inschrijving, geen berichten in te spreken op de voicemail omdat deze berichten soms verloren gaan.

Iedere activiteit wordt eveneens via e-mail aangekondigd op de laatste dag van de maand voorafgaand aan de activiteit.

Wij nodigen u vriendelijk uit naar de volgende activiteiten

Ledenfeest

Livemuziek met I Ellines

Zondag 21 augustus 2022 om 12.00 uur
Ontmoetingscentrum Sparrenhof, Keurlingenweg 2, Assebroek

Vanaf 12.00 uur wordt een aperitiefje gratis aangeboden door Eleftheria Paralias.

Gezien de warme zomer kiezen we dit jaar voor een barbecue met vlees en vis:

- chateaubriand (runderbiefstuk), gemarineerde kipfilet, chipolata,
- zalmfilet in papillot met fijne groentjes, scampispiesje
- warme sausjes: bearnaisesaus en Provençaalse saus
- uitgebreid koud groentebuffet en koude sausjes

Voor de muziek zorgt I Ellines. Moet ik nog zeggen dat er weer veel ambiance zal zijn? Vergeet dus niet om tijdje in te schrijven voor dit zomers festijn.

Deelnameprijs per persoon: 28 euro voor leden - 38 euro voor niet-leden

Inschrijven: telefonisch 050 35 65 05 (André en Nicole) of via e-mail
bestuur@eleftheriaparalias.com

Bedrag vooraf storten op rekeningnummer BE67 0014 7876 4087 op naam van Eleftheria Paralias vzw met vermelding ledenfeest / je naam / aantal personen

Uiterste inschrijvingsdatum: 11 augustus 2022

Lees de praktische info op volgende bladzijde

Voordelen voor EP-leden

Op vertoon van de lidkaart 2022 geniet u van uitzonderlijke voordelen bij de sponsors:

- 5% korting bij een maaltijd in Eethuisje Socrates, Oostendestraat 36, Torhout
- 10% korting bij een maaltijd in restaurant Acropolis, Albert I Promenade 3, Oostende
- 10% korting bij een maaltijd in restaurant El Greco, Sint-Jakobsstraat 48, Brugge
- een gratis aperitief bij een maaltijd in restaurant El Greco, Brugsesteenweg 14, Roeselare

Ledenfeest - Praktisch

- Wanneer: zondag 21 augustus 2022 om 12.00 uur
- Locatie: Ontmoetingscentrum Sparrenhof, Keurlingenweg 2, Assebroek
Het Sparrenhof ligt vlak naast het Gemeenschapscentrum Daverlo - Bibliotheek Daverlo – Sporthal Daverlo, waar er een ruime gratis parking is.
De Keurlingenweg is een doodlopend zijpad van Dries.
- Deelnameprijs per persoon: 28 euro voor leden - 38 euro voor niet-leden
- Inschrijven:
telefonisch 050 35 65 05 (André en Nicole) of
e-mail bestuur@eleftheriaparalias.com
- Bedrag vooraf storten op rekeningnummer BE67 0014 7876 4087 op naam van Eleftheria Paralias vzw met vermelding ledenfeest / je naam / aantal personen
- **Uiterste inschrijvingsdatum: 11 augustus 2022**
- Het Sparrenhof is vlot bereikbaar met het openbaar vervoer.
Vanaf het stationsplein van Brugge busperron 2: **buslijn 2** - AZ Sint-Lucas - Assebroek naar halte Assebroek Daverlopark. Het Sparrenhof ligt op een 100-tal meter van deze bushalte.
Vertrek stationsplein Brugge busperron 2 om **11.30 u.** - aankomst halte Assebroek Daverlopark om 11.44 u.
Terugrit naar station Brugge: buslijn 2 - vertrek halte Assebroek Daverlopark om 16.34 u. / 16.54 u. / 17.14 u.
Voor meer busuren, zie website en app van De Lijn <https://www.delijn.be/nl/routeplanner/> . De app voor android van De Lijn kan je via deze link downloaden :
<https://play.google.com/store/apps/details?id=com.themobilecompany.delijn>
- Bij problemen: bel naar André Delrue, gsm 0486 02 56 53

Daguitstap naar Lille

zaterdag 1 oktober 2022

**vertrek om 8.00 uur in Brugge aan het Bargeplein aan de rode luifel
om 8.20 uur tussenstop op de carpoolparking Lichtervelde (afrit E403).**

Het busvervoer wordt door onze vereniging gratis aangeboden

Lille, ook Rijsel genaamd, is het economisch hart van het noorden van Frankrijk. Deze stad heeft een belangrijke historische stadskern met veel bezienswaardigheden. Tot op heden heeft de stad door de eeuwen heen een historische band onderhouden met Vlaanderen. In de middeleeuwen maakte ze deel uit van Vlaanderen en was naast Brugge, Gent en Leper een welvarende stad. In 1668 kwam de stad in Franse handen onder Lodewijk XIV. In het centrum (Place du Général de Gaulle en Place du Théâtre) gaan de Vlaamse en de Franse architectuur hand in hand maar de verschillende bouwstijlen komen sterk tot uiting.

Dit gaan we allemaal ontdekken tijdens een wandeling door de stad die ik met jullie wil delen. In de voormiddag maken we een wandeling in Le Vieux Lille. De Avenue du Peuple Belge heeft niet zomaar deze naam gekregen. We blikken terug naar de tijd van de Bourgondiërs, denk maar aan het historisch monument Hospice Comtesse. In de namiddag neem ik jullie mee naar het Lille uit de 19de eeuw met art nouveau, grote herenhuizen en classicistische bouwwerken die zo typerend zijn voor de Franse grandeur.

Maar de dag beginnen we in restaurant La Chicorée met een koffie en een croissant. 's Middags schuiven we aan tafel. Als aperitief wordt een picon vin blanc aangeboden. Daarna krijgen jullie een driegangmenü en voor iedereen wordt een 1/4 l wijn geserveerd. Je ziet, we maken er een feestje van. Moet kunnen in een jubileumjaar.

Het vervoer met autocar wordt door onze vereniging gratis aangeboden.
Zin om mee te gaan? Schrijf meteen in. Voor de prijs moet je het niet laten.

Lees programma en praktische info op volgende bladzijde

Daguitstap naar Lille - Details

Programma

- 8.00 uur: vertrek Brugge Bargeplein aan de rode luifel. Te bereiken vanaf het stationsplein (voorkant station Brugge): steek de R30 (de ring) over en neem het voetpad naar rechts richting Katelijnepoort. Parkeren kan aan voordelig tarief in de betaalparking Centrum Station gelegen naast het station Brugge.
- 8.20 uur: tussenstop op de carpoolparking Lichtervelde (afrit E403).
- bij aankomst in Lille: koffie met croissant.
- voormiddag: wandeling in Le Vieux Lille. We doen het op een rustige manier.
- middag: déjeuner (lunch) in restaurant La Chicorée, Place Rihour 15: aperitief en driegangenmenu.
- namiddag: wandeling in het Lille van de 19de eeuw. Ook hier maken we de wandeling op een rustig tempo en ... de voornaamste winkelstraat Rue de Béthune en het centrum zijn nooit veraf.
- 16.00 uur: vrije tijd om te shoppen, te wandelen of voor een terrasje.
- 18.00 uur: vertrek naar Brugge.
- 19.00 uur: aankomst in Brugge.

Praktische informatie

- wanneer: zaterdag 1 oktober 2022
- vertrek om 8.00 uur Brugge Bargeplein aan de rode luifel.
- deelnameprijs: 35 euro voor leden - 40 euro voor niet-leden
- inschrijven: telefonisch 050 35 65 05 (André en Nicole) of via e-mail bestuur@eleftheriaparalias.com
- bedrag vooraf storten op rekeningnummer BE67 0014 7876 4087 op naam van Eleftheria Paralias vzw met vermelding Lille / je naam / aantal personen
- **uiterste inschrijvingsdatum: 23 augustus 2022**

bij problemen: bel naar André Delrue, gsm 0486 02 56 53

En verder...

- zondagnamiddag 13 november 2022: kafeneio en prijsuitreiking van onze fotowedstrijd. Vergeet niet je foto's voor de fotowedstrijd tijdig (tegen 10 oktober) in te sturen - zie info bladzijde 7 en tips op bladzijde 21
- zaterdag 10 december 2022: voordracht over de rebetikamuziek door Gaby Simoens
- zaterdag 20 januari 2023: nieuwjaarsreceptie

Activiteiten door derden

Onderstaande activiteiten worden niet georganiseerd door Eleftheria Paralias vzw. Voor inschrijving en info contacteer het vermelde e-mailadres of telefoonnummer.

De El Greco Vrienden uit Roeselare organiseren activiteiten telkens in restaurant El Greco, Brugsesteenweg 14, Roeselare.

- donderdag **6 oktober** 2022: fotoreportage
- zondag **29 januari** 2023: nieuwjaarsbijeenkomst.

Voor info en inschrijvingen contacteer Marleen Nollet via e-mail marleen.nollet@telenet.be

Griekse volksdansen

Karine Kint organiseert Griekse danslessen in het sportcentrum Den Strooien Hane, Albert van Caloenstraat 2 in Loppem.

Voor info en kalender contacteer Karine Kint op gsm 0476 99 37 02 of via e-mail karine.kint@telenet.com

Concerten

REMEMBER - θυμάμαι

Liefhebbers van uitstekende livemuziek mogen 11 november 2022 nu al aankruisen!
Een exclusieve voorstelling 'Remember' in het Concertgebouw Brugge.
De vrienden van Rembetika vzw en liefhebbers van Griekse muziek zullen hun reputatie alle eer aan doen. Ze zijn 2 september 2021 (het overlijden van Mikis Theodorakis) niet vergeten.
Meer info volgt via e-mail.

Uitgebreide berichtgeving over Griekse concerten en evenementen in België en Nederland vind je op de website www.skopos.be. De website bevat ook heel veel informatie over Griekse artiesten, componisten, muzikanten, platenfirma's, muziekinstrumenten alsook geschiedkundige informatie. Op de pagina www.skopos.be/GrMuziek/Nieuws/Mail_Service/index.html kan je inschrijven voor de gratis nieuwsbrief.

TIP: Als je interesse hebt voor een bepaald concert, neem dan best eerst contact op met het bestuur van Eleftheria Paralias om na te gaan als dit concert door ons tegen een verminderde prijs wordt aangeboden.

Fotowedstrijd

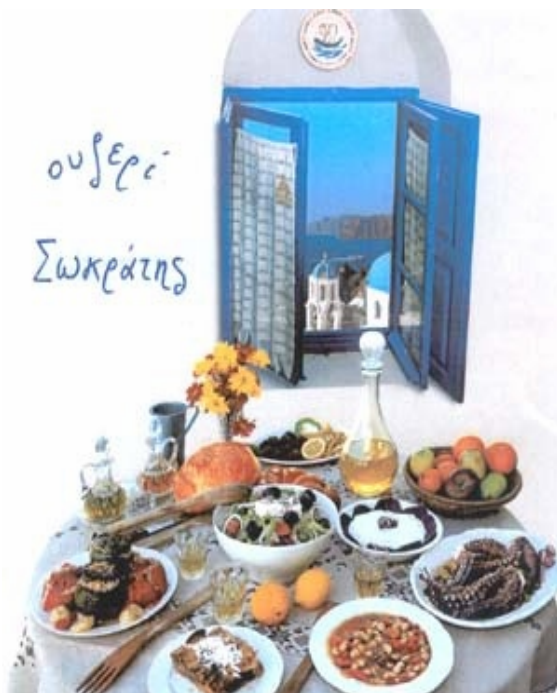
Het is al van 2017 geleden dat Eleftheria Paralias vzw nog een fotowedstrijd hield. Dit jaar is het zover. Het thema is uiteraard Griekenland, hoe kan het ook anders als Griekenlandliefhebber. Griekenland in de ruimste betekenis. Ga je dit jaar naar Griekenland, dan kijken we graag mee. Lukt het niet om je geliefkoosde land te bezoeken, dan heb je beslist nog mooie foto's van vroeger.

Alle ingezonden foto's worden tentoongesteld tijdens ons Kafeneio dat doorgaat op zondag **13 november 2022**. Dan worden de winnaars bekendgemaakt en worden de prijzen aan de winnaars overhandigd. Filmclub Spectrum Oostkamp staat in voor de jurering. Een bredere selectie van foto's zal ook gepubliceerd worden op onze website.

Wedstrijdreglement

- Enkel leden van de vereniging Eleftheria Paralias vzw kunnen deelnemen aan de fotowedstrijd. Bestuursleden van de vereniging Eleftheria Paralias vzw en juryleden zijn uitgesloten.
- Per deelnemer mogen maximum 5 foto's worden ingeleverd.
- De afmeting van iedere foto is minimum 10 cm x 15 cm en maximum 13 cm x 18 cm. Enkel foto's die voldoen aan deze afmetingen komen in aanmerking.
- Zowel zwart-witfoto's als kleurenfoto's zijn toegelaten.
- Per foto wordt er vermeld waar de foto genomen werd.
- Uw naam of andere persoonsgegevens mogen niet op de voorzijde en niet op de achterzijde van de foto's vermeld staan.
- Iedere foto wordt gekleefd op een afzonderlijk wit of zwart blad stevig papier van A4-formaat (21 cm x 29,7 cm). Aan de achterzijde van het blad brengt u een zelfklever aan waarop u een zelfgemaakte code schrijft, alsook een nummering van 1 tot en met 5 en de plaats waar de foto genomen werd. De code is dezelfde voor alle foto's.
- Bij uw foto's voegt u een gesloten omslag waarop u aan de buitenkant uw code schrijft. In deze omslag steekt u een briefje met daarop uw naam, adres, telefoonnummer en eventueel e-mailadres.
- Filmclub Spectrum Oostkamp staat in voor de jurering. Het oordeel van de jury is bindend.
- Er wordt een klassement opgesteld van alle deelnemende foto's.
- Alleen de hoogst geklasseerde foto per persoon komt in aanmerking voor een prijs.

- ➔ **De uiterste datum van inzending is 10 oktober 2022.**
- ➔ Door deel te nemen verklaart u zich akkoord met de bepalingen in het wedstrijdreglement.
- ➔ De inzendingen worden bezorgd op volgend adres:
ELEFThERIA PARALIAS vzw, A.J. Witteryckstraat 14, 8310 Assebroek
- ➔ Meer inlichtingen te bekomen bij André Delrue, telefoon 050 35 65 05
- ➔ Lees onze tips 'Haal het beste uit uw digitale foto's' op bladzijde 21

Vlamingen en Grieken hebben zeker één ding gemeen: ze houden van een gezellige babbel, met daarbij een lekkere hap en een goed glas. En zeg nu zelf, wie kan daar niet van genieten?

De Grieken maken van hun maaltijd een sociale aangelegenheid en het is er de gewoonte om met familie of vrienden de plaatselijke "ouzerie" binnen te stappen en een lekkere ouzo of een glas koele wijn te bestellen, waar automatisch wat meze bijhoort.

Meze kun je het best omschrijven als allerlei hapjes, en het assortiment is oneindig. Deze manier van tafelen is heel gezellig omdat het veelzijdig is, sympathiek en origineel. U kent toch zeker de typisch Griekse taverne-tafeltjes, overvol met kleine bordjes vol lekkers?

> Regelmatig zijn er live-music-avonden <

===== Tafelen in een echt Grieks decor waarbij je je zo op een Grieks eiland waant =====

Eethuisje Socrates - bvba Wijnendale
Oostendestraat 36
8820 Torhout
telefoon 050.22.10.30 / fax 050.22.14.40
<http://www.restosocrates.be/index.asp>

Openingsuren: open vanaf 18.30 uur
op zondag ook open 's middags van 12.00 tot 14.00 uur
gesloten op woensdag en donderdag
reservaties graag telefonisch
e-mail: socrates@proximedia.be

Wenst u lid te worden?

Iedereen die Griekenland in zijn hart draagt, kan lid worden door storting van het lidgeld op bankrekening BE67 0014 7876 4087 (BIC: GEBABEBB) op naam van Eleftheria Paralias vzw, A. J. Witteryckstraat 14, 8310 Assebroek.

Lidgeld 2022:

- 14 € (jaarlijks) voor leden die het ledenblad, uitnodigingen en informatie **via e-mail** wensen te ontvangen
- 20 € (jaarlijks) voor leden die het ledenblad, uitnodigingen en informatie **via de post** wensen te ontvangen
- Steunende leden: 25 € / jaar - Ereleden: meer dan 25 € / jaar

Het lidmaatschap loopt van 1 januari tot 31 december

Het lidgeld telt voor alle personen van éénzelfde gezin en die onder één dak samenwonen

Daquitstap naar Dordrecht - 23 april 2022

Op zaterdag 23 april trok Eleftheria Paralias met de bus naar Dordrecht in Nederland. Dordrecht is de oudste stad van Holland (niet heel Nederland), en heeft al sedert 1250 stadsrechten. In de 17de eeuw was het de grootste stad.

Voor de 35ste verjaardag van onze vereniging had voorzitter André de Antwerpse vereniging Chirapsia uitgenodigd om ook deel te nemen aan deze activiteit. Zij gingen hier graag op in zodat de vriendschapsbanden konden aangehaald worden.

Door wegenwerken in Antwerpen konden we niet gemakkelijk op de afspraakplaats geraken waar de leden van Chirapsia ons stonden op te wachten. Verderop werden we afgeleid voor een grootse politiecontrole en in Dordrecht raak je niet simpel een bus kwijt in het centrum.

Wat later dan gepland kwamen we aan op de boot *Zilvermeeuw 6* die ons zou rondvaren in het Nationaal Park De Biesbosch, een natuurgebied dat ontstond na een grote overstroming in 1421.

Aan boord konden we al onmiddellijk genieten van een lekkere tas koffie en een heerlijk stukje taart. Het weer zat mee en tijdens de tocht genoten we van een mooie fauna en flora. We zagen er ook de schamele verblijven van de mensen die in de biezen werkten. De werkomstandigheden zelf waren ook

hard en zwaar. De residentie van de beheerder van het natuurgebied is helemaal omringd door water. Alles moet dus met de boot gebeuren.

Na deze mooie rondvaart was het tijd geblazen om wat te eten. Het ging naar restaurant Ammos in Dordrecht, waar we konden genieten van een heerlijke moussaka of souvlaki.

Na de maaltijd stonden de gidsen ons reeds op te wachten om ons rond te leiden langs de bezienswaardigheden van Dordrecht.

We liepen langs schilderachtige straatjes en kanaaltjes, zagen het imposante Stadhuis en de Grote Kerk, liepen langs de verscheidene kaaien waar vroeger tal van goederen gelost werden, via het Zakkendragershuisje waar sinds de 17de eeuw de bootsjouwiers zich aanboden om te werken. We wandelden langs de poorten die de stad konden afsluiten en op het Scheffersplein kregen we uitleg over de achttiende-eeuwse kunstenaar. Verderop hielden we halt aan het Augustijnenhof, waar reeds in de 13de eeuw een klooster stond, en nu een museum. Na nog enkele steegjes en negentiende-eeuwse villa's was er nog wat tijd over voor een drankje op een zonnig terras.

Een mooie en leerrijke dag, met dank aan André voor de schitterende organisatie.

Bezoek aan de Floraliën - 30 april 2022

Een week na de mooie uitstap naar Dordrecht, trokken veertien leden op zaterdag 30 april naar de Floraliën in Gent. Deze waren opgebouwd onder het thema 'het Lam Gods'. Reeds van aan de inkom waren er doeken met afbeeldingen van dit schilderij, versierd door heel grote bloemstukken.

Doorheen de immense zaal stonden er monumentale creaties met duizenden bloemen in allerlei geuren en kleuren. De ontwerpers hadden zich dan ook geen moeite gespaard.

Centraal in de ruimte stond een sokkel met daarop een gigantisch Lam Gods, gemaakt met witte bloemen.

Orchideeën, rododendrons, begonia's, rozen, zuilen en hangende tuinen, je kon het zo gek niet bedenken.

Centraal, in het Kuipke (de wielerpiste) werd zelfs een heus bos nagebouwd, met een bleke maan die er doorheen scheen.

Om iedere hoek verscheen weer een ander prachtig tafereel. De fotografen konden echt hun hart ophalen.

Na twee uren tussen deze bloemenpracht te hebben gelopen, kon iedereen vol mooie herinneringen weer huiswaarts keren.

Wandeling en gezellige namiddag in Oostkerke - 26 juni 2022

Een tiental deelnemers maakten er op zondag 26 juni een gezellige namiddag van in het mooie dorpje Oostkerke. Er werd samengekomen aan het restaurant In De Groene Wandeling waar we genoten van een lekkere tas koffie. Na een uurtje startten we de wandeling van ongeveer vier kilometer. Het was prachtig wandelweer en het traject was schitterend qua fauna en flora. Na een goed uur waren we terug aan het startpunt en

daar was het tijd voor een heerlijk biertje of frisdrank. De namiddag werd afgesloten met een mooi verzorgde boterham met kaas of hesp en wat groentjes. Er werd nog aangenaam wat nagepraat, en voor we het wisten was het al avond geworden, en tijd om naar huis te keren. We hadden een mooie, ontspannende namiddag doorgemaakt.

Reisverslag: Kreta

De lokroep van Griekenland was eens te meer onweerstaanbaar voor onze leden Greet & Chris. Van 31 maart tot 6 april 2022 reisden ze naar het zuidwesten van Kreta. Lees hier hun belevenissen.

Dag 1 - donderdag 31 maart 2022

De kleuren van Kreta: groen en geel (en wit !)

Ons verstand had beslist dat we dit voorjaar zouden thuis blijven, maar een vijftal weken geleden besliste ons hart toch iets anders. Zo zijn we voor een weekje in Kreta beland waar we de zuidwestkant van het eiland zullen verkennen.

Zodra we in de luchthaven van Heraklion onze koffer hebben weten te bemachtigen gaan we op 'zoek' naar een huurauto. 'Zoeken' is eigenlijk niet het juiste woord want het aanbod is enorm. We negeren alle autoverhuurders in het luchthavengebouw en steken de straat over. Want daar zijn ook autoverhuurders. We worden gemoedelijk ontvangen door een man van Auto Holidays en krijgen onmiddellijk enkele voorstellen. De collega komt tussenbeide want die wil ook van alles weten. Die ware interesse van mensen en het gevoel echt welkom te zijn; we weten direct dat we weer in Griekenland zijn. Voor 140 euro krijgen we een huurwagen voor de ganse week, volledige verzekering inbegrepen. We hoeven niets van waarborg te betalen en hij heeft ook onze kredietkaartgegevens niet nodig. Aan de hand van het rijbewijs stelde de verhuurder immers vast dat we 'returning customers' zijn.

Kreta komt net uit de winter; vorige week was het hier nog 'bijtend' koud. Maar nu barst de natuur open. De namen van al die bloemen, daar heb ik geen kaas van gegeten. Maar je hoeft geen botanist te zijn om dit landschap te appreciëren. De wilde brem bloeit enthousiast, het frisse gras staat vol lichtgele onkruidbloemen. En dit alles opgesmukt met hier en daar een vlekje rood of paars. Wat een natuur!

Maar er is nog een kleur die vermeldenswaardig is. We waren met onze auto nog maar net vertrokken van de luchthaven en onze aandacht werd weggezogen naar de besneeuwde heuveltoppen. Er lijkt nog een ganse pak sneeuw te liggen. Dat belooft!

De temperatuur bedraagt ongeveer 21 graden, maar er staat wel een flinke wind. De zon doet verwoede pogingen om door de wolken te priemen. Soms krijgt ze het lastig, naar het schijnt door al het Saharastof dat naar hier wordt gewaaid. Maar uiteindelijk lukt het de zon om door te breken en het wordt behoorlijk warm. En alle kleuren van Kreta komen nu nog beter tot hun recht.

Ons middagmaal nemen we in een klein dorpje op een 15 kilometer van de luchthaven. We zitten hier - als enige gasten - heel rustig aan een goed uitgerust verscholen strandje. Er is zelfs een douche. Strandgasten zijn er nog niet want daar is het, zeker met de wind, nog te koud voor. Veel toeristen zijn er trouwens nog niet te bespeuren. En toch zien we tijdens onze maaltijd tot tweemaal

toe een local die zich waagt aan een - naar wat ik heel sterk vermoed - wel héél frisse duik!

Tussen Rethymnon en Chania duiken de Witte Bergen voor ons op. What's in a name! Het plan om de sneeuw in te rijden is voor later deze week. Nu moeten we echt verder rijden want we hebben een lange weg voor de boeg.

Eenmaal we bijna aan de westkust van Kreta zijn gekomen, rijden we naar het zuiden. Zo komen we uiteindelijk, na een lange maar mooie autorit door een imposante natuur, iets vóór 19 uur aan op onze eerste bestemming: Elafonisi. Onze kamer is dik in orde maar tot onze ontgoocheling is er geen enkel restaurant open deze avond. Twintig kilometer terug rijden zien we niet zitten, dus is het ons behelpen met wat gerief uit de supermarkt. Het lukt ook, en het is goedkoop :-).

Dag 2 - vrijdag 1 april 2022

Een dag met een

authentiek culinair hoogtepunt

De dag trekken we op gang met een wandeling langs het vlakbijgelegen strand van Elafonisi. Dit strand is gekend als het mooiste van Kreta en wordt bijgevolg 's zomers overspoeld door toeristen. Het kan echter veel badgasten een plaatsje bieden want het is een zeer ruim strand.

Het is nu kwart over negen in de ochtend, helemaal niet koud, halfzonnig maar wel heel winderig (6 Beaufort !). We hebben dit reusachtige strand voor ons alleen. Ik maak een hele reeks foto's. Een uur later zijn we terug aan onze accommodatie, voldaan maar wel een beetje 'gezandstraald'. ☺

Dan vertrekken we met de auto. Onze eerste stopplaats is aan het klooster van Moni Chrisoskalitissas. Een mooi gebouw en van boven heb je een prachtig uitzicht op de ganse omgeving. Wanneer ik de kerk in ga, zie ik een monnik half in een luster hangen om die te kuisen. Ik zeg hem vriendelijk goedendag, maar bedenk dat ik beter toch maar geen foto maak; misschien kan hij daar in deze situatie toch niet zo mee lachen...

Op de baan valt het op dat ze hier een hele slechte winter achter de rug hebben. Ook gisteren waren ons de talrijke wegverzakingen en erosiegeulen door de overvloedige regen opgevallen. En de grote pakken sneeuw beginnen te smelten en dus zien we overal stroompjes naar beneden komen. De beekjes hebben een groot debiet maar allicht staan ze met enkele maanden alweer kurkdroog.

Dan rijden we door tot aan het authentieke dorp Elos. Er is hier een apotheek die gespecialiseerd is in schoonheidsproducten op basis van olijfolie en lokale kruiden. De apotheker merkt ons op voor zijn zaak en trekt ons binnen. Hij begint een

gans verhaal. Over Hippocrates die experimenteerde met alle kruiden en hopmarjolein het beste vond. En de apotheker heeft potjes gezichtscrème op basis van dit kruid dat 98% natuurlijke ingrediënten bevat. Dit is zijn allerbeste product, maar de lokale bevolking kan dit jammer genoeg niet meer betalen. Gelukkig heeft de man ook goedkopere alternatieven. Maar ik wil wel zo'n potje van die allerbeste wonderbaarlijke crème, die uiteindelijk zeker niet méér kost dan de dagcrèmes bij ons in de apotheek in België. De man is zo content. Ik ben de eerste toerist dit jaar die iets komt kopen en ik geef hem weer de courage voor een goede, mooie zomer. Hij geeft er mij een ander product zomaar gratis bij. Ik heb alvast een speciaal souvenir!

De volgende halte is aan het grotkerkje van Agia Sophia. We kiezen hier niet voor de kortste route vanaf de baan, maar kiezen voor de iets langere wandeling vanaf het Restaurant Oasis. Dit blijkt een zeer goede keuze. De wandeling op zich is al meer dan de moeite waard. En een grotkerkje is toch ook altijd iets apart om te zien.

Daarna gaan we recht op ons einddoel voor vandaag af: Paleochora. Maar onderweg willen we wel iets eten. We rijden verschillende dorpen door, maar vinden geen taverne die open is. Ik raad Chris aan om een ommetje te maken naar Kandanos. Dit is een iets groter dorp en biedt ons dus iets meer kans. Maar dan ineens, vanuit het niets, wordt er een taverne aangekondigd. We vinden een armtierige barak waar wel enkele Grieken gezellig samenzitten achter een plastic zeil. Ik stel voor om hier te eten. De Grieken schuiven met plezier op om ons erbij te laten. De houtstoof brandt en het is er fameus warm. Hier kunnen we zelfgemaakte wijn drinken. We bestellen ons een resem gerechtjes waaronder gehaktballetjes en opgevlude koolbladeren. De kok die opdient voldoet in de verste verte niet aan de vereisten die wij in België zouden vragen van iemand die eten opdient, het etablissement is ook zo primitief, maar de wijn en de gerechten zijn verrukkelijk. Ook de sfeer is hier echt optimaal. Na de maaltijd vraagt Chris de rekening. Deze bedraagt 18 euro! Chris geeft 20 euro en zegt dat het oké is. De kok verdwijnt terug naar zijn keuken. Met veel enthousiasme en veel wensen van de andere gasten verlaten we de zaak.

We staan nog even te kijken naar het levendig beekje vlak achter de zaak, en zien ineens de kok naar het tafeltje gaan waar wij gezeten hadden. Met in zijn handen een bordje met geschilde appel en een flesje raki. Blijkbaar waren we te snel weg... Onder gelach van de andere Grieken gaan we terug binnen en laten het ons smaken. Dit was echt een adresje uit de duizend. Met nogmaals de allerbeste wensen nemen we opnieuw afscheid van de andere gasten en met een glimlach tot achter onze oren stappen we terug naar onze auto. In Paleochora moeten we toch eerst die raki verwerkt krijgen, dus doen we een wandeling van drie uur langs de zee, op het pad richting Sougia.

De zon en de zee, de wind en het geluid van de hevige golven zijn onze metgezel. Méér heeft een mens niet nodig. Zalig!

Vanavond kiezen we een restaurantje in het centrum van Paleochora dat ook bij de Grieken goed aangeschreven staat. Het eten is prima! Halverwege onze maaltijd komt de baas ineens af met nog een karaffe wijn. 'Deze is van het huis', zegt hij. Als we de rekening vragen, krijgen we nog een stukje taart én ook nog een flesje raki. En onder invloed van al die geneugten, schrijf ik toch nog dit verslag...

Foto's van de eerste twee dagen kan je hier bekijken: <https://bit.ly/3Nld5AB>

Dag 3 - zaterdag 2 april 2022

Vandaag veel met de auto rondgetoerd, dus wel vrij veel gezien, maar niet zoveel 'beleefd'.

Deze morgen gestart vanuit Paleochora langs de kustweg naar het westen. Reden we gisteren lange tijd tussen de olijfboomgaarden, dan is dit nu helemaal iets anders, namelijk kilometerslang serres met tomatenplanten. We stoppen aan het strand van Krios beach. Hier start een heel mooie wandeling, een stuk van de fameuze E4. Maar daar hebben we nu geen tijd voor. We wandelen het eerste stukje en keren dan al terug naar de auto. We rijden pal noordwaarts tot aan de noordkust. Hier nemen we een korte pauze op het strand. Dan gaat het oostwaarts tot aan het meer van Kournas. De bedoeling is om te eten in de taverne waar ik enkele jaren geleden heb gegeten, maar enkel de tavernes pal aan het meer zijn geopend. Dus kiezen we er hier maar eentje uit. Het is echter lang wachten op onze gerechten terwijl de klok vooruit tikt. Aangezien wij nog een wandeling willen maken in de namiddag, willen we toch wat voortmaken...

Op de weg naar Plakias, onze eindbestemming voor vandaag, nemen we nog een fotopauze aan de kloof van Kotsifou. Die herinner ik me onmiddellijk van de vorige keer; de natuur kan toch ferm uit de hoek komen!

Dan rapap naar Plakias want het wordt toch laat om de wandeling nog te starten. We zwieren er snel de auto aan de kant en om halfvijf kunnen we aan onze wandeling van een tweetal uur beginnen. Vanaf het strand van Plakias gaat een wandelpad in steenslag om de kaap tussen Plakias en Damnoni. De heuvel is één wilde bloemenpracht. Op het strand van Damnoni nemen we natuurlijk wel een kleine pauze en wandelen dan zo snel mogelijk terug naar Plakias. Een landweg biedt geen soelaas want we geraken op privaat terrein, uiteindelijk wordt het dan toch maar de geasfalteerde weg. Gelukkig is deze wel heel rustig. Om iets na 19 uur kunnen we toch inchecken in ons hotelletje voor de volgende nacht.

Na het avondeten wandelen we nog even de baai van Plakias af. Met een pull aan is het nog goed te doen buiten. De wind is immers gaan liggen. Eigenlijk was het vandaag een zonovergoten dag.

Dat was ik nog vergeten te vertellen. In België en Nederland alweer een herinnering of een toekomstdroom, maar hier een realiteit!

Foto's van deze dag kan je bekijken op <https://bit.ly/3MitkwY>

Dag 4 - zondag 3 april 2022

Alweer een schitterende dag, zowel wat het weer als wat de daginhoud betreft.

Vandaag rijden we terug westwaarts.

Deze morgen vertrekken we op tijd vanuit Plakias, via een prachtige weg de hoogte in, via Sellia en Rodakino, en dan weer naar beneden tot Frangokastello. Na een korte pauze hier aan het kasteel, rijden we verder tot Komitades. Alhoewel het nog maar kwart na elf is, vragen we om hier een kleinigheid te kunnen eten. De taverne is nog gesloten maar we kunnen wel een omelet met brood krijgen. Dat is voldoende, want echt honger hebben we natuurlijk nog niet. In de taverne regelen ze ook een taxi voor ons die ons naar de ingang van de Imbroskloof kan brengen en onze auto kan hier blijven staan totdat we de kloof uitkomen.

Na de maaltijd komt de dame van de taverne even bij ons en ze stort haar hart uit. Over de slechte, natte en koude winter. Daarna over de prijzen van de brandstof en energie. Ze zegt dat het leven hier echt hard is geworden. Ze praat Grieks en ik probeer zo goed mogelijk mee te praten. Toch wel echt vermoeiend, de woorden moeten wel snel genoeg komen... Maar elke keer een beetje beter zeker?

De wandeling door de Imbroskloof bevalt ons beiden erg goed. We komen geregeld toch andere toeristen tegen, zelfs verscheidene die zich de kost van de taxi willen besparen en de kloof in de twee richtingen volledig lopen. Zweeten doen ze wel. Wij doen enkel de 'lazy way' naar beneden. In onze T-shirt is het perfect van temperatuur. Het is een 20 graden en de zon schijnt volop.

Daarna rijden we verder, tot Chora Sfakion. Hier nemen we een kleine pauze, we wandelen er gewoon even rond, maar je bent er snel door. Sommige terrassen zijn al open en trekken wat volk. Bij andere terrassen zijn ze bezig met schilderwerken om binnenkort het nieuwe seizoen te kunnen opstarten.

Dan rijden we weer helemaal het gebergte in. Ons hotel O Platanos in Anapoli ligt mooi aan een pleintje en vanuit het hotel heb je zicht op de besneeuwde bergen. In plaats van onmiddellijk in te checken, rijden we nog verder. We rijden over de beroemde brug over de Aradenakloof. Op de brug heb je een duizelingwekkend zicht op de kloof. Ik voel het serieus kriebelen in mijn buik. We rijden nog wat verder, tot het einde van de asfaltweg. De besneeuwde bergen komen steeds maar dichterbij, maar echt tot aan de sneeuw geraken, zal toch niet lukken.

Dan maar terug naar ons hotel. Hier worden we zeer vriendelijk onthaald. De kamers zien er mooi uit en we krijgen direct tips voor onze wandeling

van morgen. Ik denk dat we hier bijzonder comfortabel gestationeerd zullen zijn. En eten kunnen we trouwens in het restaurant net onder onze kamer. Hier zullen we twee nachten blijven. Dit verslag schrijf ik vanop het terras. Het is nu halfzeven. Het zonnetje schijnt nog maar verliest wel al aan kracht. Ik hoor volop Griekse muziek van het restaurant beneden en de Grieken spelen met hun komboloi. Vóór mij zie ik de besneeuwde bergen. Een mens kan het slechter treffen!

Foto's van deze dag bekijk je op <https://bit.ly/3xliB0y>

Dag 5 - maandag 4 april 2022

Dit verslag begin ik graag waar ik gisteren gestopt ben. Ik wil jullie immers nog vertellen hoe lekker we hier eten. Een authentieke keuken met veel vlees en groenten van eigen kweek. We eten een boureki (soort taart met aardappelen, courgette, kaas en munt). Daarna kies ik voor het lam op de grill en Chris voor gestoofd konijn. Hierbij drinken we de zelfgemaakte wijn. Het is een echte familiezaak waar iedereen meehelpt, de verschillende generaties. En aangezien het gisteren zondag was, kwam de ganse familie samen. Eén van de zonen heeft vier kindjes, toch wel een rareitje in Griekenland. Misschien is dat om de zaak hier verder te zetten... De mama loopt met haar kleine baby rond, in een poging om hem in slaap te krijgen. Ondertussen zijn de grotere kinderen wat aan het spelen aan een tafeltje terwijl één van de oma's toekijkt. En wij zitten enkele meters verder te genieten van onze maaltijd. De oma komt eens even met me praten, wat later één van de zonen. Zo gemoedelijk is de sfeer hier.

De maaltijd wordt natuurlijk afgesloten met een karafje raki en een stukje taart.

Bij het ontbijt deze morgen komt onze wandeling voor vandaag ter sprake. We krijgen het voorstel om van hun koekjes (zelfgebakken natuurlijk) mee te nemen. Ik zeg dat dit niet hoeft, maar ondertussen is de dochter al een doosje aan het vullen en stopt het in onze handen.

En wat een wandeling die op het programma staat vandaag! Onze auto krijgt een dagje vrijaf. We vertrekken te voet vanaf ons hotel en gaan via de baan omhoog tot we aan het kerkje van Agia Ekaterina komen. Hier zijn we op de top van de niet al te hoge berg, en willen dan via de andere flank afdalen tot in Loutro. Dit is een niveauverschil van een 670 meter. Op de wandelborden staat vermeld dat dit zou moeten kunnen in anderhalf uur. We vinden echter dat we niet zo snel vooruit gaan. Het is best een pittig pad en de talrijke stenen die weggrollen onder onze voeten maken het wel lastig. Twee uur later en elk een valpartij rijker, bereiken we Loutro (de valpartijen zijn gelukkig zonder erg, enkel morgen een blauwe bil misschien).

Loutro is een wit-blauw dorp dat erg op het toerisme is ingesteld tijdens de zomermaanden. Nu zijn ze nog het seizoen aan het voorbereiden en alles aan het schoonmaken. We hadden

gisteren wel vernomen dat er al één restaurant open is, dus dat is ideaal om hier te kunnen uitblazen tijdens het middagmaal. Het speciale aan Loutro is dat het enkel per boot te bereiken is - of natuurlijk ook per ezel (zoals wij?).

Rond 14 uur beslissen we terug te keren zodat we de terugweg op het gemak kunnen doen. Het is vandaag eigenlijk de eerste dag dat we de zon echt voelen branden. We komen dus al vlug op temperatuur. Desalniettemin gaat het klimmen behoorlijk vlotter dan het dalen. We hebben geen last van die rollende stenen (en de enkele keren dat de stenen toch weggrollen, kunnen we onszelf beter corrigeren) en daardoor stappen we veel tredzekerder. We houden een grote pauze onder de enige boom die we op ons pad tegenkomen en twee uur later zijn we toch weer helemaal boven. Aan ons hotel worden we opgewacht door de dochter des huizes om te horen hoe we het gesteld hebben.

Na een deugddoende douche houden we siësta tot aan het avondeten.

Voor het avondeten kiezen we eerst voor een linzensoep. Nu geen zondagse hoofdschotels meer, enkel grillgerechten. Chris kiest een kippenfilet en ikzelf een varkenskotelet. Super grote porties en weeral om je vingers af te likken. De menu wordt afgerond met... juist, een raki! Samen met nog een chocoladegebakje en ook nog een yoghurt met zelf opgelegd fruit.

Bekijk de foto's van deze dag op

<https://bit.ly/3aHC3vw>

Dag 6 - dinsdag 5 april 2022

Naar onze laatste bestemming

Na het ontbijt nemen we afscheid van Anapoli. We hebben een redelijke autorit voor de boeg maar we nemen onze tijd.

Via kleinere wegen rijden we terug naar Sellia. Het valt ons op hoeveel geiten en schapen er hier wel rondlopen. Overal komen we kudde tegen, vaak ook op de baan. Wie nu zou denken dat die beestjes zich aan de kant haasten als er een auto komt aangereden, heeft het lelijk mis. Nee, die moeten met aandrang gevraagd worden toch een beetje plaats te ruimen. Leuk toch!

Vervolgens gaat het richting Agia Galini. Hier wandelen we even rond. Het is tijd voor het middagmaal, maar we willen ons niet wagen aan een restaurant op zo'n toeristische locatie. Een viertal kilometer verder vinden we ook een taverne. We twijfelen als deze wel open is. Ik ga binnen en daar zit een oudere man te slapen op een stoel. En zijn vrouw is wat verder in de keuken schotels aan het wassen. Ik roep haar om te vragen als de taverne open is en jawel, we mogen ons buiten installeren. Ondertussen is natuurlijk ook de man wakker. Ik denk dat hij blij was klanten te hebben. Hij is heel vriendelijk maar kan niet veel aanbieden. We bestellen een Griekse sla en een hamburger. Na een tijdje komt de man ons eten serveren. Hij excuseert zich

want ze hadden geen komkommer meer en ook geen feta! Dus wordt het een tomatensla. Om te drinken vragen we een karafje retsina. Maar dat heeft hij ook niet, enkel een rode wijn. En hij verzekert me dat die goed is. Eigenlijk hadden we een beetje te doen met die twee oudjes.

Dan gaan we in rechte lijn naar onze laatste bestemming: Zaros. De thermometer geeft ondertussen 28 graden aan! We komen tijdig aan in Zaros, maken nog een wandelingetje aan het meer van Zaros, en gaan op zoek naar het startpunt voor onze wandeling van morgen. Daarna verkennen we het dorp. Onze kamer is echter de minst comfortabele van alle kamers deze week. De kamer zelf is wel ruim, maar verouderd. De badkamer is welgeteld 1,20 meter op 1,20 meter. Hierin heb je een douche, een toilet, een lavabo en een vuilbakje. Terwijl je op het toilet zit, zou je zonder problemen je tanden kunnen poetsen want je hangt toch al boven de lavabo. En als je je voeten wat opzij houdt, kan je misschien terwijl ook je voeten wassen 😊. Gelukkig draait de badkamerdeur toch niet naar binnen open!

Een uurtje later wil ik een korte douche nemen in wat ik smalend ons zwembad noem, want met de blauwe mozaïektegeltjes lijkt onze badkamer daar wel op. Maar als ik een paar minuten onder de douche gestaan heb, is inderdaad de badkamer getransformeerd in een zwembadje. Blijkbaar loopt het water weg tussen het opstandje van de douche en de vloer. Niet zo comfortabel dus... We waren nochtans enthousiast over al onze vorige adressen.

's Avonds eten is ook al geen evidentie. Deze namiddag was het dorp al aan het slapen, 's avonds blijven ook de meeste tavernes dicht. Er is één eerder fastfoodrestaurant open en nog één ander, maar die biedt ook geen traditionele schotels aan. Dolmades (opgevulde wijngaardbladeren) zonder veel smaak en een souvlaki met zachte frieten, daar word ik niet echt gelukkig van!

Dag 7, de laatste dag - woensdag 6 april 2022

Puur genieten van

adembemende schoonheid van de natuur

Wie na het lezen van mijn verslag van gisteren dacht dat het venijn in de staart zit, is verkeerd! Nee nee, we laten ons niet ontmoedigen door een kleine tegenvaller. En meer nog: het allerbeste hadden we gespaard voor vandaag, onze laatste dag op Kreta.

Om acht uur vanmorgen stappen we naar de bakkerij hier in het dorp. Toen we gisteren even naar de zaak aan het kijken waren, werd de bakkerin onmiddellijk erbij geroepen door enkele dorpelingen. Haar zaak was immers al gesloten; enkel 's morgens is de winkel open. We zeiden dat we alleen maar even keken en we vandaag zouden brood komen halen.

En de bakkerin herkent ons natuurlijk direct. We kopen er een grote frantzola (langwerpig brood), een pita met Philadelphia, een pita met kaas en

ham en vier koekjes met appel (vergelijkbaar met kleine appelflapjes). Hiermee hebben we ook genoeg om mee te nemen op onze wandeling. Dit alles samen kost slechts zes euro en terwijl Chris zijn geld bovenhaalt, stopt ze ook nog twee aantrekkelijke ronde broodjes met kaneel en rozijnen in de zak. Dat doet ze ons cadeau! Ze wenst ons een goede wandeling en met het krakend verse brood verlaten we de winkel.

Na het ontbijt op onze kamer rijden we naar de Rouvaskloof hier vlakbij. Blijkbaar heeft het water van het riviertje nog hoger gestaan. Dat zien we duidelijk aan de stenen die hoger verkleurd zijn en aan de takjes die meegesleurd zijn door het water. Maar een rustig kabbelend beekje is het allerminst, eerder een vrolijk kolkend stroompje dat zich enthousiast naar beneden stort via de talrijke kleine watervallen.

We hebben tijd en dus nemen we al vlug een pauze. We zitten op een grote steen aan de waterkant met enkel de geluiden van de natuur. Naast ons enkele geiten, ook een geitenlam dat speels de rotswand omhoog dartelt. Zo'n heilzaam moment zou ik elke dag wel willen inlassen, al was het maar voor een kwartiertje.

We genieten enorm van deze meest uitdagende, meest gevarieerde en aangenaamste wandeling van de ganse week. Tot aan het eindpunt zien we geen andere mensen. Soms is het wat klauteren op handen en voeten, één enkele keer ook aan een touw. De grootste uitdaging bestaat er echter in om de voeten droog te houden. Zeker tien keer (en dus ook tien op de terugweg) moeten we het stroompje oversteken. Chris is hiervoor mijn helpende hand. Hij geeft me instructies of hij helpt me met een uitgestoken wandelstok die ik kan vastgrijpen. Indien nodig, hij zou zelfs een brugje voor me bouwen! We springen van steen naar steen en slagen er in om enkel natte schoenzolen te hebben; onze voeten blijven droog!

Op het einde van de wandeling komen we aan een grote open plek met verspreid veel picknick-tafels. We zien een berghut en daarachter de besneeuwde bergen. Naar het echte eindpunt van de wandeling, het kerkje van Agios Ioannis, is het nog even zoeken. We wandelen maar door, rode stippen volgend terwijl we denken 'tiens, dat kerkje staat volgens onze wandelgids toch vlakbij de picknickplaats'. Pas een half uur later komt de waarheid aan het licht. Want we komen aan het kerkje, pal naast de berghut! De rode stippen volgend, hebben we gewoon een rondje gewandeld. En het kerkje hebben we eerst niet opgemerkt omdat er een boom vóór staat vanuit de positie waar we eerst stonden. Hoe dom kunnen we toch zijn!

Na een lekkere picknick, waarbij we de eerste andere wandelaars opmerken, keren we op het gemak terug, genietend van al dit schoon. Letterlijk in de laatste minuten maak ik nog een

uitschuiver op een helling met keitjes. Chris verwittigt me dat het glad is, maar net op dat moment schuif ik met beide benen vooruit, precies zoals op een glijbaan. Ik kom op mijn staartbeen en elleboog terecht maar met enkele schaafwondjes kom ik ervan af.

Voor onze laatste maaltijd willen we toch altijd een lekker menu, en we beslissen om het restaurant van hotel Idi te proberen. Dit is een hotel in de buurt van het meer van Zaros en kan een beter alternatief zijn dan onze keuze van gisteren. Een hotel-restaurant lijkt me nooit echt authentiek maar enfin, misschien toch de minst slechte keuze.

De prijzen op de kaart blijken behoorlijk mee te vallen. Er zit toch wat volk, onder andere een grote groep toeristen, enkele koppels en dan nog een tafel met de werkmannen van het hotel. Die zitten gewoon in hun werkplunje aan tafel in het restaurant. In België zie ik dat nog niet zo snel gebeuren.

We bestellen onze gerechten en zien hoe de ober de benen van onder zijn lijf loopt. Hij staat er alleen voor maar doet dat echt vlot. De dame in de keuken (het is een half open keuken en vanop mijn stoel kijk ik juist de keuken binnen) staat er ook alleen voor, maar slaagt er toch in om alles voor elkaar te krijgen.

De gerechten hebben ons gesmaakt en we willen afrekenen. Maar dan ineens blijkt de ober weg... We kunnen niets anders dan wachten. We kunnen toch de keuken niet binnenvallen of nog minder de werkmannen aanklampen. Griekse toestanden... Maar daar is na een tijdje onze ober weer. Terwijl hij binnenkomt heeft hij - en passant - al snel weer z'n arm met een stapel lege borden gevuld. Ook onze borden worden meegenomen en binnen de kortste keren is hij daar terug met onze 'extraatjes'. Hij zet twee borrelglasjes op tafel en een karafje raki van - volgens mijn inschatting - een kwart liter. Ook krijgen we elk een echt groot stuk galaktobourekko (Griekse melktaart, veel lekkerder dan de naam zou vermoeden. Voor wie het niet kent: de ingrediënten zijn melk, eieren, boter, griesmeel, suiker en filodeeg). Daarna gaat de ober lekker gaan keuvelen bij de werkmannen, hij doet zich tegoed aan de ouzo en de mosselen op de tafel. En wij maar zwaaien dat we de rekening wensen... Grieken, het blijft een volk apart!

Hiermee sluit ik m'n allerlaatste verslag af van deze Kretareis. Wij hebben genoten van het goede weer dat de ganse week onze metgezel was, het lekker eten en de mooie wandelingen. Onze geest is uitgerust en we kunnen weer erin vliegen.

Foto's van de laatste twee dagen kan je hier bekijken: <https://bit.ly/3azXj69>

Greet De Mesel

Bestemmingen

De Griekse media belichten geregeld verborgen of minder bekende Griekse pareltjes die zeker een bezoekje waard zijn. Wij zochten het verder op en vatten het samen in deze rubriek.

Koufonisia-eilanden:

het verborgen Griekse paradijs

De eilanden van Koufonisia zijn vaak beschreven als het verborgen paradijs van Griekenland en ze blijven een topbestemming voor zowel Griekse als buitenlandse toeristen. Koufonisia zijn twee eilanden, Ano Koufonisi Άνω Κουφονήσι, en Kato Koufonisi Κάτω Κουφονήσι die behoren tot de Oost-Cycladen archipel. Deze idyllische eilanden staan bekend om hun rustige stranden met goudkleurig zand en turquoise water, hun vele natuurlijke zwembaden en prachtige zeegrotten. Natuurlijk zijn er veel uitstekende eetgelegenheden met de overvloedige verse vis en zeevruchten van de eilanden.

Chora van Koufonisi is een typisch Cycladisch dorp met pittoreske straatjes, ongerepte witte huizen en een witte windmolen. Gelegen in het centrum van het dorp is een kerk gewijd aan de Heilige George, de patroonheilige van Koufonisia. De eilanden bieden ook uitstekende mogelijkheden om te wandelen en alle natuurlijke geneugten te ontdekken die ze te bieden hebben, omdat ze vrij klein zijn en alle afstanden binnen twee of drie uur te voet kunnen worden afgelegd.

De traditionele producten van het eiland omvatten natuurlijk verse vis en zeevruchten, maar er is ook vlees van steenbok en ksinomyzithra kaas om te proeven terwijl je er bent.

Het nabijgelegen eiland Keros verdient een vermelding omdat het kleine, onbewoonde eiland ooit een van de belangrijkste centra van de Cycladische beschaving was. Belangrijke archeologische vondsten zijn ontdekt op een vroege Cycladische begraafplaats daar, waaronder 100 marmeren beeldjes, waarvan sommige nu worden tentoongesteld in het Archeologisch Museum van Athene.

Veel mensen kennen de drie eilanden die bekend staan als Koufonissia (Ano Koufonissi, Kato Koufonissi en Keros) vanwege hun schitterende stranden en hun ongerepte natuurlijke karakter. Ze zijn echter voor het grootste deel van het radarscherm voor massatoerisme verdwenen. Weinigen echter hebben ooit gehoord van Gála Beach, een waar wonder van de natuur, dat een zeldzaam spektakel biedt vanwege zijn unieke geomorfologie. Gála Beach bestaat uit een massieve witte kalkrots die door het water van de Egeïsche Zee door de eeuwen heen in intrigerende vormen is gebeeldhouwd. Door het witte zand van het gebied en de kleur van de rots krijgt het water dat in deze natuurlijke poel komt soms een glinsterende, parelachtige toon die ook lijkt op de kleur van melk. Dit is de reden waarom het strand Gála wordt genoemd, omdat gála (γάλα) in het Grieks 'melk'

betekent. Verken Koufonisia en 'Paradise on Earth' in 4K op <https://youtu.be/nycgAv-qfF4> en <https://youtu.be/lbrPXZgb9ew>

Eros (Daskalio)

Het piepkleine, onbewoonde eilandje Eros is een internationale trouwbestemming geworden. De toepasselijke naam Eros, dat zowel verwijst naar liefde als naar de god Cupido, is hartvormig vanuit een luchtperspectief. De enige evenementen die daar plaatsvinden zijn bruiloften en doopsels. Eros dat zich in de Saronische Golf in de buurt van het eiland Poros bevindt werd vroeger Daskalio, Δασκαλιό, genoemd, omdat de lokale legende stelt dat er een geheime ondergrondse school op het eiland was tijdens de Ottomaanse bezetting van het land. Het eiland beschikt over zandstranden en pijnbomen, evenals een kleine kapel voor bruiloften. Het kreeg internationale bekendheid nadat het in 2002 werd vermeld in een Griekse toeristische campagne van de EOT, Elliniko Organismo Tourismo - Griekse nationale toeristenorganisatie. Eros is alleen per boot bereikbaar vanuit de haven van Poros. De stad Poros is een levendige stad met interessante neoklassieke architectuur. Het meest opmerkelijke gebouw is de Klokkentoren, die dateert uit 1927. De toren staat op het hoogste punt van de stad en lijkt op een vuurtoren.

<https://youtu.be/BTfuNcmW4og>

Vergina

Het paleis van Aigai, tegenwoordig bekend als Vergina, wordt niet alleen beschouwd als het grootste, maar samen met het Parthenon als het belangrijkste gebouw van het klassieke Griekenland. Gebouwd tijdens het bewind van Philippus II (359 tot 336 vóór Christus) was het paleis dat drie keer zo groot was als het Parthenon, een symbool van macht en schoonheid in het hele Macedonische bekken. Aigai bereikte zijn hoogtepunt in de Archaïsche periode (7de - 6de eeuw vóór Christus) en de klassieke periode (5de - 4de eeuw vóór Christus), toen het het belangrijkste stedelijke centrum van het gebied was, de zetel van de Macedonische koningen en de plaats voor de oprichting van vele traditionele heiligdommen.

De belangrijkste overblijfselen in Aigai zijn het monumentale paleis en de begraafplaats met meer dan 300 tumuli, waarvan sommige dateren uit de 11de eeuw vóór Christus. De Griekse archeoloog Manolis Andronikos bracht in 1977 de koninklijke graven in de Grote Tumulus aan het licht. Het meest opmerkelijke hiervan was het graf van Philippus II. De ontdekking wordt beschouwd als een van de belangrijkste archeologische gebeurtenissen van de eeuw. Sinds 1977 hebben

voortdurende opgravingen een reeks belangrijke monumenten aan het licht gebracht. Deze onschatbare archeologische vindplaats en de daar ontdekte schatten werden in 1996 opgenomen op de lijst van UNESCO-werelderfgoedlocaties. Bezoek het Museum van de Koninklijke Graven van Aigai in Vergina met deze video:

<https://youtu.be/IQsYku4KC1c>

Samos

Samos, een legendarisch Grieks eiland doordrenkt van schoonheid, is te vinden in de oostelijke Egeïsche Zee. De nabijheid van de kust van Klein-Azië heeft Samos tot een schakel tussen de twee culturen gemaakt, waardoor historisch gezien de samenwerking en vriendschap van de twee culturen die aan de overkant van het water van elkaar leven, is ontstaan.

Samos is het eiland waar de astronoom Aristarchus zijn hemeltheorieën vormde. Hij introduceerde het heliocentrisme (het astronomische model waarin de planeten om de zon draaien),. Samos was ook de thuisbasis van andere briljante mensen, waaronder filosoof en wiskundige Pythagoras en de historicus Herodotus.

Geen bezoek aan Samos is compleet zonder het proeven van enkele van de meest uitzonderlijke producten, namelijk de uitstekende droge en zoete wijnen van het eiland. De unieke kwaliteiten van de bodem, het ideale klimaat en de sterke Egeïsche wind zorgen voor de perfecte omgeving voor de teelt van de internationaal gerenommeerde Samos muskaatdruiven.

<https://youtu.be/0V1D92L7CKU>

Een foto uit de oude doos

Deze foto heb ik gemaakt in Oia op Santorini in augustus 1980, toen Oia nog een vrij rustige plaats was met een kasteelruïne die nog echt een ruïne was. Ter vergelijking hieronder een recente foto van dezelfde plaats.

Jan Lejeune

Οδός Ίωνος 5 - Odos Ionos 5

In deze liedtekst geeft Kostas Virvos een opsomming van zowat iedereen die naam had in de 'laïká' in de jaren 1950. Als er namen ontbreken, dan is het omdat ze niet in de verzen pasten. Heel wat artiesten worden genoemd met hun bijnaam en/of met een typische eigenschap. De muziek van deze zeibekikos (het ritme past hier natuurlijk perfect bij het onderwerp) is van Giannis Markopoulos en het lied wordt gezongen door Leonidas Velis. Het staat op de plaat 'Παιχνίδι με το χρόνο' (Spel met de tijd) uit 1988. <https://youtu.be/xiEXvpseRGE>

Οδός Ίωνος 5 - Odos Ionos 5

Ίωνος μέσα στο στενό, στο Μάριο το Συριανό
πήγαιναν να πιουν ρακί οι καλλιτέχνες οι λαϊκοί.

*In het Ionos-steegje, bij Marios van Syros
kwamen de laïka-artiesten raki drinken.*

Ο Στράτος ο "τεμπέλης" με το "βραχνό" το Μάρκο
που χάλαγε ο κόσμος σαν βγαίνανε στο πάλκο,
ο "Βλάχος" ο Τσιτσάνης κι η Νίνου η Μαρίκα,
η Σωτηρία Μπέλλου με μια παρέα γλύκα.

*Stratos "de luiard" samen met de "hese" Markos
die furore maakten wanneer ze op het podium kwamen
de "Vlach" Tsitsanis en Marika Ninou,
Sotiria Bellou met een aangenaam gezelschap.*

Ίωνος μέσα στο στενό, στο Μάριο το Συριανό
επήγαινε κι ο "σερ Μπιθί" πινάκλ να παίξει και ραμί,
ο Παπαϊωάννου ο "ψηλός" κι ο Καζαντζίδης ο ντροπαλός,
ο Μπάτης που 'ταν παλιατζής και ο "κομφός" ο Κυριαζής.

*In het Ionos-steegje, bij Marios van Syros
kwam ook "sir Bithi" om pinnacle en rami te spelen
Papaïoannou "de lange" en de verlegen Kazantzidis
Batis die uitdrager was en de "gedistingeerde" Kyriazis.*

Τα πιο καλά μπουζούκια ο "Ντίλιγκερ" κι ο "Σπόρος",
εδώ κι ο Τσαουσάκης, κάθε τραγούδι ντόρος.
Χρυσίνης, Περιστερης, οι δυο μαέστροι τότες,
αυτοί στις εταιρείες σου άνοιγαν τις πόρτες.

*De beste bouzoukispelers "Dillinger" en "Sporos",
hier is ook Tsaousakis, elk lied een groot succes
Chrisynis en Peristeris, de twee maestri in die tijd,
zij openden voor jou de deuren naar de platenmaatschappijen*

Ίωνος μέσα στο στενό, στο Μάριο το Συριανό
η Ευτυχία μας η "Γριά" πουλούσε στίχους μπιρ παρά.
Να κι ο "Κοριός" με τον Πετσά και το Νταράλα το Λουκά,
ο Χατζηχρήστος ο "γλυκός" κι ο Δερβενιώτης ο "χοντρός".

*In het Ionos-steegje, bij Marios van Syros
verkochte onze Eftychia liedteksten voor een appel en een ei*

steegje nabij Omonia
(nu 'Marikas Kotopouli')

ΚΑΦΕ-ΜΠΑΡ Ο «ΜΑΡΙΟΣ»
1946-1962

Marios Dalezios

Stratos Payioumtzis
Markos Vamvakaris
Vasilis Tsitsanis
Marika Ninou
Sotiria Bellou

Grigoris Bithikotsis
Yiannis Papaïoannou
Stelios Kazantzidis
Yiorgos Batis
Christos Kyriazis (Yiannis?)

Dillinger: Yiannis Tatasopoulos
Sporos: Yiannis Stamatou
Prodromos Tsaousakis
Stelios Chrysinis
Spyros Peristeris

Eftychia Papayiannopoulou
Korios: Yiorgos Manisalis
Panos Petsas

*Zie, ook "Korios" met Petsas en Loukas Daralas,
Chatzichristos de "zoete" en Derveniotis de "dikke".*

Ο Χιώτης ο Μανώλης, ο "Γκραν Αριστοκράτης"
μαζί κι η Μαίρη Λίντα με τα γουναρικά της.
Ο Τόλιος ο Καλδάρας καθόταν στη γωνία,
τον πήρε το μπουζούκι απ' τη Γεωπονία.

*Manolis Chiotis, de "grand aristocrate"
samen met Mairy Linda met haar bontjassen,
Tolios Kaldaras zat in een hoekje,
de bouzouki haalde hem weg van de landbouwkunde*

"Τσάντας ο Λόγιας" πάντα εδώ, Βασιλειάδης το σωστό,
ο Λαύκας και ο "Μπιρ Αλλάχ" κι η όμορφη "Χανούμ Σεβάχ".
Να κι ο Ζαμπέτας προσπαθεί στις εταιρείες για να μπει,
η Γκρέυ και ο Γαβαλάς που τότες ήτανε ψαράς.

*"Tsantas de woordverkoper" altijd hier, Vasiliadis met zijn
echte naam,
Lafkas en "Bir Allah" en de mooie "Chanoum Sevach".
Zie, ook Zambetas probeert binnen te geraken bij de
platenfirma's,
en Grey en Gavalas die toen visser was.*

Το Γκόγκο τον Δημήτρη τον λέγαν "Μπαγιαντέρα"
γιατί για μπαγιαντέρες τραγούδησε μια μέρα.
Ο Σταύρος Τζουανάκος κι ο Γιώργος ο Μητσάκης,
να κι ο Κολοκοτρώνης και ο Καραπατάκης.
Ταλέντο φωτεινό, που λες, μα πούλαγε τις μουσικές.

*Dimitris Gkogkos die ze "Bayanderas" noemden
omdat hij ooit over bayanderas gezongen had.
Stavros Tzouvanakos en Yiorgos Mitsakis,
en ook Kolokotronis en Karapatakis,
een schitterend talent zoals men zegt, die melodieën verkocht.*

Ίωνος μέσα στο στενό επήγαινα παιδί κι εγώ,
επήγαινα παιδί κι εγώ Ίωνος μέσα στο στενό.

*Naar het Ionos-steegje ging ik ook toen ik jong was,
ik ging toen ik jong was ook naar het Ionos-steegje.*

Στίχοι: Κώστας Βίρβος
Μουσική: Γιάννης Μαρκόπουλος
τραγούδι: Λεωνίδας Βελής

Loukas Daralas
Apostolos Chatzichristos
Thodoros Derveniotis

Manolis Chiotis
Mairy Linda
Apostolos Kaldaras

Tsantas: Charalambos Vasiliadis
Yiorgos Lafkas
Bir Allah: Yiannis Stamoulis
Chanoum Sevach: Sevasti
Papadopoulou
Yiorgos Zambetas
Kaity Grey
Panos Gavalas

Dimitris Gkogkos Bayanderas
Stavros Tzouvanakos
Yiorgos Mitsakis
Christos Kolokotronis
Vasilis Karapatakis

ik: Kostas Virvos: de tekstschrijver, zelf
ook vaste klant bij "Marios"

REMEMBER - θυμάμαι

Liefhebbers van uitstekende livemuziek mogen 11 november 2022 nu al aankruisen! Een exclusieve voorstelling 'Remember' in het Concertgebouw Brugge.

De vrienden van Rembetika vzw en liefhebbers van Griekse muziek zullen hun reputatie alle eer aan doen.

Ze zijn 2 september 2021 (het overlijden van Mikis Theodorakis) niet vergeten.

Meer info volgt via e-mail.

Politieke satire: Griekenland in 1984

Ελλάδα η χώρα του πράσινου ήλιου - Griekenland, het land van de groene zon

Dit lied met een duidelijk satirische inhoud (tekst van Yannis Kakoulidis, muziek van Yorgos Krimizakis) werd in 1984 op plaat gezet door Harry Klynn. Hier volgt eerst de ingekorte, minder tijdgebonden en ietwat bravere versie met Dionysis Savvopoulos uit 1987 (op 'Ζήτω το Ελληνικό τραγούδι' - 'Leve het Griekse lied'). <https://youtu.be/WVDps1PaR04?t=75>

Ελλάδα η χώρα του πράσινου ήλιου
του ΠΑΟΚ, της ΑΕΚ, της Καλαμαριάς,
πατρίδα, θρησκεία, σουβλάκι με πίτα,
Datsun, Adidas και χάνι της Γραβιάς (2x)

Τσαρούχι, Rolex, Σνακμπάρ,
ρεπόρτερς και Τζέι Αρ,
με Honda η Ελλάδα προς την δόξα τραβά,
με Marx, Ορθοδοξία και με μια ζείμπεκιά
να την η Ελλάδα ανάσκελα...

Ελλάδα η χώρα του πράσινου ήλιου
του ΠΑΟΚ, της ΑΕΚ, της Καλαμαριάς,
πατρίδα, θρησκεία, σουβλάκι με πίτα,
Datsun, Adidas και χάνι της Γραβιάς

Ξεσηκωθείτε Έλληνες, ξεσηκωθείτε πατριώτες!
Παιδιά σηκωθείτε να βγούμε στους δρόμους
με Rolex στα χέρια με γούνες στους ώμους.

Ίτε παιδιάς Ελλήνων υπέρ βωμών και εστιών,
υπέρ πατρίδος και θεών,
υπέρ αναπαύσεως των ψυχών ημών.
Υπέρ αγοράς Super Market Electric,
υπέρ Prisunic Μαρινόπουλος.

Αναφωνήσατε λοιπόν μετ' εμού: "Ζητάω-ζητώ!"
- Ζήτω! "Πάντα ζει." - Ζήτω!
"Πάντα ζει με τον Πανταζή." - Ζήτω!

Ελλάδα η χώρα του πράσινου ήλιου
του ΠΑΟΚ, της ΑΕΚ, της Καλαμαριάς,
πατρίδα, θρησκεία, σουβλάκι με πίτα,
Datsun, Adidas και χάνι της Γραβιάς

(Αυτή η χώρα δεν σώζεται με τίποτις
άμα λάχει να ούμε...)

Griekenland, het land van de groene zon (1),
van PAOK, van AEK (2), van Kalamariás (3),
vaderland, religie, souvlaki met pita,
Datsun (4), Adidas en Chani tis Graviás (5)

Pomponschoenen, Rolex, snackbar,
reporters en JR (6),
met een Honda (7) trekt Griekenland op naar de roem
met Marx, orthodoxie en met een zeibekiko
kijk, dat is Griekenland op en top

Griekenland, het land van de groene zon,
van PAOK, van AEK, van Kalamariás,
vaderland, religie, souvlaki met pita,
Datsun, Adidas en Chani tis Graviás

Kom in opstand, Grieken, kom in opstand, patriotten
Kinderen, sta recht en laten we de straten opgaan (8)
met een Rolex aan de arm en bont op de schouders.

Gaat, kinderen van Grieken, voor outer en heerd,
voor God en vaderland,
voor onze gemoedsrust.
Voor de Super Market Electric,
voor Prisunic Marinopoulos (9).

Roep dan met mij: "Ik eis, ik eis".
- Hoera! "Hij blijft altijd leven." - Hoera!
"Hij blijft altijd leven met Pantazis (10)." - Hoera!

Griekenland, het land van de groene zon,
van PAOK, van AEK, van Kalamariás,
vaderland, religie, souvlaki met pita,
Datsun, Adidas en Chani tis Graviás

(Dit land valt met niets te redden
à la bonne heure...) (vrijwel onvertaalbaar)

De oorspronkelijke versie, op de LP van Harry Klynn «Μαλακά, πιο μαλακά»,
<https://youtu.be/WVDps1PaR04> met vertaling van de delen die verschillend zijn.

Ελλάδα η χώρα του πράσινου ήλιου,
του ΠΑΟΚ, της ΑΕΚ, της Καλαμαριάς,
πατρίδα θρησκεία, σουβλάκι με πίτα,
Datsun, Adidas και χάνι της Γραβιάς.

Τσαρούχι, Rolex, Σνακμπάρ,
ρεπόρτερς και Τζέι Αρ,
με Honda η Ελλάδα προς την δόξα τραβά,
με Marx, Ορθοδοξία και με μια ζείμπεκιά
να την η Ελλάδα ανά-σκε-λα...

Ελλάδα η χώρα του πράσινου ήλιου,
του ΠΑΟΚ, της ΑΕΚ, της Καλαμαριάς,
πατρίδα θρησκεία, σουβλάκι με πίτα,
Datsun, Adidas και χάνι της Γραβιάς.

Έλληνες, που οδηγείται η πατρίς σήμερα;
 Ποιος κυβερνά αυτόν το τόπο;
 Ποιος τον γα*** αυτόν τον τόπο;

Ελλάδα η χώρα του πράσινου ήλιου,
 του ΠΑΟΚ, της ΑΕΚ, της Καλαμαριάς,
 πατρίδα θρησκεία, σουβλάκι με πίτα,
 Datsun, Adidas και χάνι της Γραβιάς.

Ξεσηκωθείτε Έλληνες,
 ξεσηκωθείτε πατριώτες!
 Παιδιά σηκωθείτε να βγούμε στους δρόμους
 με Rolex στα χέρια με γούνες στους ώμους.

Ίτε παιδιάς Ελλήνων, υπέρ βωμών και εστιών,
 υπέρ πατρίδος και θεών,
 υπέρ αναπαύσεως των ψυχών ημών.
 Υπεραγοράς Super-Market Electric,
 Υπέρ Prisunic Μαρινόπουλος.

Αναφωνήσατε λοιπόν μετ' εμού:
 "Ζήτω ο στρατός!", Ζήτωωω!
 "Ζήτω ο Κούδας!", Ζήτωωω!
 "Ζήτω το ευγενές άθλημα της ιστιοπλοΐας!",
 Ζήτωωω!
 "Κάτω η φαυλοκρατία!" Ζήτω!
 "Κάτω οι αντίχριστοι!"
 Κάτω η ψευδής διανόηση!"
 "Κάτω Πετράλωνα! Κάτω Τούμπα! Κάτω στον
 Πειραιά στα Καμήνια!"

Ελλάδα η χώρα του πράσινου ήλιου,
 του ΠΑΟΚ, της ΑΕΚ, της Καλαμαριάς,
 πατρίδα θρησκεία, σουβλάκι με πίτα,
 Datsun, Adidas και χάνι της Γραβιάς.

Έλληνες κινδυνεύουμε.
 Οι ανθέλληνες αφανίζουν τα όσια και τα ιερά μας,

στην Ακρόπολη θα υψώσουν το σφυροδρέπανο,
 στο Λευκό πύργο θα υψώσουν τη σημαία της
 Κίνας,
 στη Μητρόπολη θα αναρτήσουν τη φωτογραφία
 του Γιαρουζέλσκι,
 και στον Πειραιά, στο στάδιο Καραϊσκάκη,
 θα υψώσουν τη σημαία της Δυναμό Μόσχας...

Έχομεν ιεράν υποχρέωση Έλληνες,
 όπως σώζομεν την πατρίδα από κάθε είδους
 ολοκληρωτισμόν

(Αυτή η χώρα ρε μάγκα δεν σώζεται με τίποτις
 άμα λάχει να ούμ...)

Grieken, waarheen wordt ons land vandaag geleid?
 Wie bestuurt deze plek?
 Wie verki*** deze plek?

"Leve het leger", Hoera!
 "Leve Koudas!" (11), Hoera!
 "Leve de edele zeilsport!"
 Hoera!
 "Kato (weg met) de corrupte politiek" Hoera!
 "Kato de antichrists!"
 Kato met de valse intelligentsia!"
 "Kato Petralona! Kato Toumba! (12) Kato ston Piraia
 sta Kaminia!" (13)

Grieken, we zijn in gevaar.
 De anti-Grieken laten al wat ons heilig en gewijd is
 verdwijnen
 op de Akropolis zullen ze de hamer en sikkel heisen
 op de Witte Toren de vlag van China
 in de kathedraal zullen ze de foto van Jaruzelski (14)
 ophangen
 en in de Piraeus, in het Karaïskakisstadion zullen ze
 de vlag van Dynamo Moskou heisen...

Wij hebben de heilige plicht, Grieken,
 om het vaderland te redden van elke vorm van
 totalitarisme (15)

(1) verwijst naar het logo van de socialistische partij PASOK **ΠΑΣΟΚ** die toen aan de macht was met premier Andreas Papandreou

(2) voetbalploegen PAOK Thessaloniki en AEK Athene

(3) basketbalploeg Apollon Kalamarias (Thessaloniki)

(4) vroegere naam van het automeerk Nissan

(5) plaats van een veldslag tijdens de onafhankelijkheidsoorlog (8 mei 1821)

(6) personage uit de toen zeer populaire tv-reeks Dallas

(7) bedoeld wordt een Honda bromfiets

(8) "Παιδιά σηκωθείτε να βγούμε στους δρόμους" is het eerste vers van een bekend strijdlied uit de tijd van de Duitse bezetting

(9) eerste supermarktketen in Griekenland

(10) Lefteris Pantazis, zanger; de woordspeling uit het Grieks met zijn naam gaat weliswaar verloren in de vertaling

(11) voetballer van PAOK en de Griekse nationale ploeg

(12) plaatsnamen, wijken van respectievelijk Athene en Thessaloniki, waarbij 'Kátw - Kato' het lageregelegen deel van de wijk aanduidt (tegenover het hogeregelegen 'Ávw - Ano'.

(13) "Κάτω στον Πειραιά στα Καμήνια" is het eerste vers van een bekend lied van Stavros Xarchakos "Μάτια βουρκωμένα" (Matia vourkomena, Ogen vol tranen). De woordspelingen met 'kato' gaan in het Nederlands jammer genoeg verloren.

(14) toenmalig communistische partijleider in Polen

(15) deze plechtige zin is gesteld in het katharevousa (καθαρεύουσα), de archaïserende taalvorm die tijdens het kolonelsregime nog als de enige Griekse taal werd erkend, maar daarna officieel werd afgeschaft; nu tref je het nog wel aan in ambtelijke teksten, op formulieren en zo..., vergelijkbaar met wat wij 'ambtenarees' noemen

Jan Lejeune

De echte Griekse keuken met alle specialiteiten

Ma / dagschotel	12u00 - 14u30	18u00 - 24u00
Di	gesloten	
Wo / dagschotel	12u00 - 14u30	18u00 - 24u00
Do / dagschotel	12u00 - 14u30	18u00 - 24u00
Vr / dagschotel	12u00 - 14u30	18u00 - 24u00
Za	18u00 - 24u00	
Zo en feestdagen	12u00 - 14u30	18u00 - 24u00

Brugsesteenweg 14 - 8800 Roeselare

Tel. & Fax: 051 22 01 67 - GSM 0484 13 49 62

www.resto-el-greco.be

Facebook El Greco Roeselare / www.tripadvisor.nl

Grote keuze meeneemgerechten

Parking beschikbaar: "Hugo-Verriestraat 100"

Onze private Facebookgroep werd gecreëerd voor leden van Eleftheria Paralias vzw. We moedigen onze leden aan om allerlei Griekse weetjes, nieuwsberichten, receptjes, reisverhalen, enzovoort te delen in een aangenaam en sociaal kader.

Tip: haal het beste uit uw digitale foto's

Digitale foto's maken en nabewerken zijn onherroepelijk met elkaar verbonden. De software in de camera destilleert uit een beeld op een sensor een digitaal bestand. Onder andere aan de hand van camera-(fabrieks)instellingen zoals contrast, scherpste, kleurverzadiging en dergelijke. Maar zelfs de beste digitale camera blijft een hersenloos ding. Dat wil zeggen dat die bepaalde fabrieksinstelling voor een bepaalde foto uiteindelijk niet de 'juiste' is en dat jouw foto best eens onder de loep genomen wordt...

Bij het maken van een foto concentreren we ons vooral op de compositie zonder veel aandacht te besteden aan technische camera-instellingen. Een goed eindresultaat bestaat uit een goede foto met de juiste nabewerking. De huidige fotoestellen mogen dan nog technisch perfect zijn, maar wie maakt geen foto's die wat contrast of scherpste missen, waarop de horizon of een gebouw naar links of rechts helt,

gebouwen achterover lijken te vallen, of wegens de belichting de kleuren 'te flets' zijn geworden, enzovoorts. Wie fotografeert moet onvermijdelijk achteraf onvolmaaktheden uit de foto verwijderen of nog wat hier en daar corrigeren om de foto volledig tot z'n recht te laten komen.

Het is misschien een saai werkje, maar ontzie het niet om je vele (vakantie)foto's één voor één met een kritisch oog te bekijken en te bewerken alvorens die met familie en vrienden te bekijken en te delen. Aarzel niet om je foto's na te zien en te corrigeren op scherpste, rotatie, vervorming, contrast, kleurverzadiging, helderheid en eventueel bij te snijden om het beste uit je digitale beelden te halen. Je hoeft echt geen dure software aan te schaffen, ook met gratis software zoals bijvoorbeeld GIMP of PhotoFiltre kan je uit een minder geslaagde foto's, de perfecte foto's tevoorschijn te toveren... alvorens deel te nemen aan de Eleftheria Paralias fotowedstrijd.

Bijzondere Grieken

Michalis Georgalos, de migrant die een zoetwarenimperium bouwde in Argentinië. Er is weinig bekend over de Griekse emigrant die het leven in Argentinië zoeter maakte met zijn lekkernijen door een rijk op te bouwen dat tientallen jaren duurde. Zijn beroemde creatie, Mantecol, is gemaakt van pinda's, een hoofdbestanddeel in de Argentijnse keuken.

Georgalos, geboren in 1915 als oudste van vijf broers, verliet zijn dorp op Chios op het eind van de jaren 1930 op weg naar het onbekende. Als twintiger kwam hij eerst aan in Polen, waar hij bij familie de kunst van het maken van halva leerde. Kort daarna begon echter de Tweede Wereldoorlog en werd hij gedwongen Polen te ontvluchten. Op aanraden van zijn oom ging hij aan boord van het eerste het beste schip dat hij kon vinden: toevallig een schip naar Argentinië.

Toen Michalis in 1939 in Argentinië aankwam, in hectische dagen bij het uitbreken van de oorlog, had hij niet eens een paspoort. Wat hij wel had, was een recept voor halva waarmee hij in een compleet nieuwe wereld hoopte te leven. Op dat moment stonden gastvrije Argentijnse Grieken in de haven van Buenos Aires te wachten om Grieken die van het schip stapten te helpen.

Gelukkig voor Georgalos vond hij zo de Griek Michalis Orfanos die later een tweede vader voor hem werd. Orfanos gaf Georgalos die net op het continent was aangekomen onderdak in een kleine kamer. Het duurde niet lang of de Georgalos begon halva te maken in zijn kamer en verkocht het in de straten van Buenos Aires. Omdat sesam, het hoofdingrediënt van halva, niet te vinden was in zijn nieuwe thuisland, experimenteerde Georgalos met pinda's, die overvloedig aanwezig waren in Argentinië.

Met een receptvariant maakte Georgalos een zachte nougat op basis van pindakaas, griesmeel, noten en op smaak gebracht met rozenwater. Het kreeg de naam Mantecol, afgeleid van het woord manteca, wat boter betekent in het Latijns-Amerikaans Spaans.

Drie jaar na zijn aankomst in Buenos Aires ontmoette Georgalos de Argentijnse Marcela, de liefde van zijn leven. Ze trouwden, begonnen een gezin te stichten en een gebouw op te richten om zijn kleine bedrijf 'La Greco Argentina' te huisvesten in de buitenwijk Floresta. Marcela, leerde niet alleen de Griekse taal, maar ook hoe ze Griekse gerechten moest bereiden. Al snel werd het huishouden van Georgalos een Grieks huis in het verre Argentinië.

Aan het einde van de oorlog wilde Georgalos graag weten of zijn ouders en broers en zussen op Chios nog leefden, omdat hij wanhopig herenigd wilde worden met zijn familie. Toen hij erachter kwam dat zijn hele familie de oorlog had doorstaan, was hij dolgelukkig en besloot hij met de steun van zijn vrouw al het mogelijke te doen

om zijn ouders, broers en zussen - en zelfs enkele van zijn neven en nichten - naar Argentinië te brengen. Langzaam maar zeker, één voor één, arriveerden zijn broers Sophocles, Timoleon, Constantinos en Odysseas in Argentinië, later gevolgd door neven, andere familieleden en zelfs dorpsgenoten.

De Griekse immigrantenfamilie groeide uit tot een grote samenleving en ze waren allemaal betrokken bij de zoetwarenindustrie, waardoor het populaire Mantecol en het bedrijf Georgalos Hermanos zo groot werd dat andere werknemers moesten worden ingehuurd.

In de late jaren 1950 verhuisde Georgalos zijn bedrijf naar Cordoba, een stad in het centrum van Argentinië, omdat 98 procent van de Argentijnse pindaproductie daar is gevestigd.

Georgalos kocht een oude brouwerij om een deel van de fabriek van het bedrijf te huisvesten, die hij vervolgens opzette voor het maken van chocolaatjes en een verscheidenheid aan andere zoetwaren. Deze producten wonnen snel aan populariteit in heel Argentinië. Het merk van de Griekse immigrant werd synoniem met snoep. Vanaf de jaren 1960 volgde de firma, genaamd Georgalos Hermanos, een opwaarts traject en werd Mantecol synoniem met het zoete dagelijkse snoepgenot van alle Argentijnen.

Dat was tot 2001. Het was toen dat de onstabiele economische situatie in het land een diepe recessie veroorzaakte, waardoor ernstige financiële problemen binnen het bedrijf ontstonden. De firma Georgalos Hermanos werd gedwongen om Mantecol, hun favoriete product dat goed was voor 35 procent van de winst van het bedrijf, te verkopen aan multinational Cadbury, in een transactie met een sterke emotionele lading voor de familie Georgalos. Het zwarte gat dat in hun productlijn achterbleef nadat het bedrijf Mantecol had verkocht, werd in 2009 echter opgevuld met een variant ervan, genaamd Nucrem. Nucrem bleef het leven van de Argentijnen zoeter maken. Van 2010 tot 2012 kwam het bedrijf in handen van de multinational Kraft Foods Inc. Sinds 2012 is het bedrijf eigendom van Mondelez International en kregen de lekkernijen terug de merknaam Mantecol, synoniem van snoep, chocolade en andere Argentijnse lekkernijen met Griekse roots.

De wereldberoemde componist **Vangelis**, Βαγγέλης, pseudoniem van **Evanghelos Odysseas Papathanasiou**, Ευάγγελος Οδυσσεύας Παπαθανασίου, overleed op dinsdag 17 mei 2022 op 79-jarige leeftijd aan hartfalen in Parijs, waar hij behandeld werd voor corona.

Vangelis werd geboren in het stadje Agria in Thessalië (29 maart 1943), maar groeide op in Athene. Van jongs af aan toonde Vangelis interesse in en talent voor muziek. Hij begon heel

jong liedjes te componeren, op 4-jarige leeftijd, zonder enige opleiding in muziek te hebben gehad. Hij is grotendeels een autodidact: hij heeft nooit muziekles gehad en hij heeft nooit geleerd om muziek te lezen of te schrijven, in plaats daarvan speelde hij uit zijn hoofd. Nadat zijn talent voor muziek werd opgemerkt, schreven zijn ouders hem in voor muzieklessen, maar de jonge componist vond de lessen helemaal niet nuttig, dus ontwikkelde hij zijn eigen techniek voor het spelen van muziek. Later in zijn leven verklaarde Vangelis dat hij blij was dat hij geen formele opleiding in muziek had gehad, omdat het hem zou hebben belet zijn eigen creativiteit te verkennen. Wel studeerde hij klassieke muziek en schilderkunst aan de Academie voor Schone Kunsten in Athene. Hij hield ook van schilderen. Zijn eerste tentoonstelling, van 70 schilderijen, werd gehouden in 2003 in het Almudin (1) in Valencia, Spanje. Daarna toerde de tentoonstelling door Zuid-Amerika tot eind 2004.

In de vroegste dagen van zijn carrière componeerde Vangelis vooral muziek voor Griekse musici en films. Daarna verhuisde hij naar Parijs, waar hij de Griekse progressieve rockband *Aphrodite's Child* oprichtte met de Griekse muzikanten Demis Roussos, Loukas Sideras en Anargyros 'Silver' Koulouris. Nadat de band in 1971 uit elkaar ging, begon Vangelis zich meer te richten op het componeren van partituren voor film en televisie. Vangelis groeide uit tot een van de meest gerespecteerde componisten in de filmwereld en zijn werk aan de films *Chariots of Fire* en *Bladerunner* heeft hem over de hele wereld tot een begrip gemaakt.

Hij was een productief componist gedurende vele decennia. Zijn werk varieerde van reclamemuziek en filmpartituren tot uitgebreide symfonische composities en tot 'Jon and Vangelis', zijn duo met Jon Anderson, leadzanger van de progressieve rockgroep Yes.

Hij won een Oscar voor het componeren van de score voor de film *Chariots of Fire* (1981) en stond ook bekend om zijn baanbrekende composities in verschillende genres, waaronder elektronische, progressieve, ambient en zelfs orkestrale stukken. Zijn thema voor *Chariots of Fire* bereikte de top van het Amerikaanse billboard en was een blijvende hit in Groot-Brittannië, waar het werd gebruikt tijdens de ceremonies van de medaille-uitreiking van de Olympische Spelen in Londen in 2012. Het kenmerkende stuk is een van de moeilijkst te vergeten filmdeuntjes ter wereld en het heeft ook gediend als de muzikale achtergrond voor eindeloze slow-motion parodieën. Live in Athene te zien op

<https://youtu.be/rT9r4-W7dCs>

Hij bleef op zijn hoede voor commercieel succes en waardeerde zijn onafhankelijkheid boven platenverkoop, waarbij hij ooit een interviewer vertelde dat hij muziek nooit alleen als entertainment zag. "Succes is zoet en verraderlijk", zei de componist in 2012 tegen de krant *The Observer*. "In plaats van vrij vooruit te kunnen gaan en te doen wat je echt wilt, merk je dat je vastzit en verplicht bent om jezelf te herhalen." Eerder, in 1986, zei hij aan de krant *Los Angeles Times* dat de helft van de films die hij zag geen muziek nodig heeft: "het klinkt als iets dat erin is gepropt." Vangelis bracht in 60 jaar meer dan 40 albums uit met muziek die uitblonk in zachte tederheid, majestueuze grandeur en bitterzoete melancholie. Hij heeft bijgedragen aan het wereldwijd verbreide gebruik van elektronische muziek. Hij creëerde muziek voor films, theaterproducties, sportevenementen, eenmalige liveconcerten, en drukte zich uit in muzikale paletten, van serieuze klassieke muziek tot electropop, van progressieve rock tot sfeermuziek, in zijn eigen stijl van emotie en muzikale esthetiek.

Zie ook <http://www.nemostudios.co.uk/el> en <https://www.vangelismovements.com>

(1) El Almudin (in het Valenciaans Almodí) is een historisch gebouw dat sinds de middeleeuwen vele doeleinden heeft gediend, zoals het opslaan, beheren en verkopen van granen. De naam 'almudín' komt van het Arabische woord 'almud', een woord voor een maateenheid die gebruikt werd in de graanhandel. Het oude gebouw uit de Moorse tijd (1307) is sinds 1996 ingericht als een museum. De muurschilderingen uit de 17de eeuw zijn zonder twijfel een attractie op zich. <http://www.jdiezarnal.com/valenciaelalmudin.html>

De echte Zorba (1)

‘Βίος και πολιτεία του Αλέξη Ζορμπά’, ‘Leven en wandel van Alexis Zorbas’, is de titel van het boek van Nikos Kazantzakis waarop de film ‘Zorba de Griek’ gebaseerd is.

Zorba was wel degelijk een bestaande persoon, alleen heette hij niet Alexis maar Giorgis (1865?-1941). Nikos Kazantzakis heeft hem ontmoet toen hij op reis was op de Athos, hij heeft met hem samengewerkt en er is een levenslange vriendschap ontstaan. Ook het basisverhaal van het boek en de film, namelijk de mislukte poging van de ik-persoon (= Kazantzakis) om samen met Zorba een bruinkoolmijn te ontginnen, is historisch. Alleen was het niet op Kreta, maar in de Mani (meer bepaald in de buurt van Στούπα, Stoupa, in de ‘Buiten-Mani’).

Meer informatie hierover is gemakkelijk te vinden op het internet voor wie geïnteresseerd is, of in het boekje ‘ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗΣ-ΖΟΡΜΠΑΣ - ΜΙΑ ΑΛΗΘΙΝΗ ΦΙΛΙΑ’, Γιώργος Στασινάκης, Εκδόσεις Καστανιώτη, 2017. ISBN 9789600361797

<https://www.kastaniotis.com/978-960-03-6179-7-c.html>

De echte Zorba (2)

‘De Zorba’ of ‘Dans van Zorba’ is de bekendste compositie uit de Griekse muziek, door Mikis Theodorakis gebruikt voor de film ‘Zorba de Griek’. Maar Theodorakis had dit melodietje al verwerkt in een compositie uit 1952 met als titel ‘Συρτός Χανιώτικος’ ‘Syrtos Chaniotikos’ (geen opname van bekend).

En er is meer: de melodie is herkenbaar gebaseerd op (of ‘geïnspireerd door’) de Αρμενοχωριανός συρτός (syrtos van Armeni) die de Kretenzische laoutspeeler Γιώργης Κουτσουρέλης-Giorgis Koutsourelis (1914-1994) in 1950 opgenomen had.

Luister naar de instrumentale delen van dit lied, en je zal er zeker iets van Zorba in herkennen:

<https://youtu.be/4IGR4GmN5dM>

(vragen, aanvullingen, bedenkingen, correcties... kan je mij bezorgen via de redactie)

Jan Lejeune

N.v.d.r.: meer weten over Zorba? Zie ons artikel ‘Beroemde Grieken: Georgios Zorbas’ in Nea Paralias 60, oktober 2020, bladzijde 35 (<https://bit.ly/3Nld5AB>)

In het hartje van Brugge vindt u het typisch Grieks restaurant El Greco!

Ons restaurant is één van de oudste Griekse familierestaurants in België (sinds 1980).

De menukaart biedt uiteraard de klassieke Griekse keuken, maar er is ook ruimte voor vernieuwing met steeds nieuwe seizoenssuggesties.

Vlees-, vis-, en vegetarische gerechten komen in overvloed aan bod!

Onze traiteurdienst zorgt ervoor dat u onze gerechten ook thuis kunt verorberen tijdens uw privé of zakelijke feesten (communies, verjaardagen, jubileums, enz.).

Geregeld organiseren we ook livemuziek en dansavonden.

De data ervan vindt u terug op onze website en op <https://www.facebook.com/elgrecobrugge> !

Leden van Eleftheria Paralias vzw krijgen 10% korting bij vertoon van de lidkaart en mits contante betaling!

El Greco is open iedere dag vanaf 17u30 tot 24u00

Zondagmiddag ook van 12u00 tot 14u00 - Gesloten op woensdag

Telefoon: 050 33 02 96 - Website: <http://www.el-greco.be/> - E-mail: info@el-greco.be

Culinaire - Στην υγείά σας !

Volos, kuststad en belangrijke haven bijna halverwege tussen Athene en Thessaloniki, en gelegen tussen de hellingen van de berg Pelio en de Pagasetische Golf in de Egeïsche Zee, is een pittoreske stad die bekend staat om zijn lokale restaurants die ook tsipouro serveren. Deze etablissementen worden tsipouradika, τσιπουράδικα, genoemd en serveren tsipouro van topkwaliteit, vergezeld van lokale gastronomische delicatessen. In deze kleine stad met minder dan 150.000 inwoners, zijn er bijna 600 iconische tsipouradika!

Tsipouro is een sterke geestrijke drank die bestaat uit 40 à 45 procent alcohol. Tsipouro is 'geboren' uit de armoede en vindingrijkheid van de Grieken op het platteland en is gemaakt van draft (of pulp, de stengels, zaden en schillen van druiven die overblijven na het wijnbereidingsproces). Tsipouro is er in twee variëteiten: ofwel op smaak gebracht met anijs, zoals ouzo, of gewoon.

De tsipouradika, nu synoniem met Volos, werden gesticht door Griekse vluchtelingen uit Klein-Azië die naar de stad waren gevlucht. Deze vluchtelingen, die van oudsher kleine borden met heerlijke, hartige snacks hadden gegeten tijdens het drinken van sterke drank, brachten deze traditie met zich mee naar Griekenland.

Lokale arbeiders waren op zoek naar een plek om een drankje te drinken en te eten met vrienden na een dag hard werken, en tsipouradika, die de heerlijke keuken van Klein-Azië combineerde met lokale smaken en eindeloze hoeveelheden tsipouro bood, waren de perfecte match.

Deze traditie is tot op de dag van vandaag voortgezet, omdat inwoners van Volos 's avonds na het werk massaal naar de vele tsipouradika van de stad komen, genietend van heerlijk eten, koude tsipouro en het gezelschap van hun vrienden.

Griekenland staat bekend om zijn uitstekende wijnen en andere geestrijke dranken, maar het lijkt erop dat de oude Grieken niet alleen wijnmakers waren, maar ook dol waren op het brouwen en drinken van bier. Tot deze conclusie kwamen onderzoekers nadat archeologen op twee sites ongeveer 3.600 gekiemde graankorrels ontdekten. De graankorrels dateren uit de periode 2100 tot 1700 vóór Christus.

De vondsten werden gedaan op twee oude nederzettingenplaatsen, Archontiko en Argissa in Centraal- Griekenland. Beide sites waren verwoest door brand, waardoor ze in een soort tijdscapsules veranderden, volgens Sultana-Maria Valamoti, universitair hoofddocent van de afdeling Geschiedenis en Archeologie van de Aristoteles Universiteit van Thessaloniki. Op de sites werden ook talloze verbrande artefacten gevonden.

Het is een onverwachte vondst voor Griekenland, het is het oudst bekende bewijs van bier in Griekenland, maar niet het oudste ter wereld:

Egyptische gegevens tonen aan dat bier al in het midden van het vierde millennium vóór Christus werd geconsumeerd, en mensen in het Nabije Oosten slurpen de amberkleurige vloeistof al in 3200 vóór Christus, volgens de onderzoekster.

De bevinding wijst erop dat prehistorische Grieken het hele jaar door alcoholische dranken gebruikten voor feesten, in plaats van alleen op seizoensbasis, toen druiven rijp waren.

Je kan er niet naast kijken telkens je in Griekenland bent: **ION**. Het chocolademerkt ION is bijna synoniem voor Griekenland. Het beroemde merk dat sinds 1930 bestaat, is op 28 juni overgenomen door de Cypriotische Bespoke SGA Holdings en de besloten vennootschap SAG Invest & Holdings Limited. ION is een van de grootste chocolade- en zoetwarenfabrikanten van Griekenland. De fabrikant is al meer dan 90 jaar op de markt en er zijn generaties en generaties mensen die de naam hebben gekoppeld aan hun mooiste momenten. Met 3 ultramoderne productiestructuren in Griekenland, 950 werknemers en een omzet van meer dan 110 miljoen euro op jaarbasis, behoort ION tot de zestig grootste industriële bedrijven in Griekenland. ION is vooral bekend om zijn amandelmelkchocoladevariëteit die in 1947 werd geïntroduceerd. In de loop der jaren introduceerde ION andere zoetwarenproducten, zoals croissants en smeerbare chocolade. Het eerste chocoladerecept werd gemaakt in 1927 en het bedrijf formeel opgericht in 1930. De belangrijkste fabriek is gevestigd in Neo Faliro, Pireaus. In 1956 opende ION zijn eerste winkel in Athene en zijn reputatie verspreidde zich via mond-tot-mondreclame. In 1976 introduceerde het de veel gekoesterde groene Noisetta die vandaag de dag nog steeds sterk verkoopt. Een jaar later combineerde het chocolade en wafel en creëerde het zijn baanbrekende, unieke product Chokofreta, de favoriete zoete snack van alle Grieken jong en oud. In 1998 besloot ION zijn bedrijfsactiviteiten in het buitenland uit te breiden. Het bedrijf werd een Griekse chocoladefabrikant met internationale status. Het Amerikaanse Mabel Sweets voegde zich een jaar later bij de ION-familie met zijn vakantiedelicatessen voor zowel kerstmis als pasen. Door de samenwerking met KRI-KRI, het Griekse zuivelindustriebedrijf, produceerde het in 2006 zijn eerste ijs. In 2015 ging de chocoladefabrikant 'groen' door stevia, de natuurlijke zoetstof, in zijn chocoladeproducten te gebruiken om een lijn steviaproducten te creëren met behoud van de beroemde smaak van ION, deze keer zonder suiker. Zie <https://www.ion.gr>.

In de loop der decennia is ION geassocieerd met gedenkwaardige reclamecampagnes. Bekijk de vijf volgende video's en zie de evolutie van de reclamecampagnes.

- uit 1980: <https://youtu.be/xB3xjclmTqY>
 - uit 1984: <https://youtu.be/7v8BbsTZVdE>
 - uit 1998: <https://youtu.be/CfaPwtEPx84>

- uit 2010: <https://youtu.be/mq-emPgjzBA>
 - uit 2019: https://youtu.be/ffeE2_nE7-Kw

Griekse dialecten: Griko en Greko

We weten dat de Grieken in de Oudheid talloze (handels)kolonies hebben gesticht aan de kusten van de Zwarte Zee en de Middellandse Zee. Van 700 tot 500 vóór Christus vermenigvuldigden de Griekse kolonies zich in de regio's Sicilië en het huidige vasteland van Italië, waardoor het gebied ontstond dat bekend staat als Μεγάλη Ἑλλάς, Magna Graecia, de naam die de Romeinen gaven aan de kustgebieden van Zuid-Italië in de huidige Italiaanse regio's Apulia, Basilicata, Campania, Calabria en Sicilië. Deze regio's werden uitgebreid bevolkt door Griekse kolonisten zodat de meeste steden in deze regio's Griekse wortels hebben. Volgens historici werden meer dan 46 Griekse kolonies gesticht op Sicilië en meer dan 22 in Zuid-Italië, goed voor een bevolking en gebied dat net iets kleiner was dan grootstedelijk Griekenland. De kolonisten, die in de 8ste eeuw vóór Christus begonnen aan te komen, brachten hun Helleense beschaving met zich mee en die zou een blijvende indruk op Italië achterlaten, zoals in de cultuur van het oude Rome. De nieuwe Griekse inwoners kwamen meestal uit Rhodos en Kreta, evenals de Achaeërs van Messinia. In latere tijden volgden ook Grieken die de Ottomaanse invasie ontvluchtten en kozen voor de Griekse gemeenschappen in Zuid-Italië.

Wie kent er niet de vele Griekse tempels, bijvoorbeeld de goed bewaarde Tempel van Omonia, Ναός της Ομόνοιας, gebouwd tussen 440 en 430 vóór Christus in de Vallei der Tempels, Valle dei Templi, in Agrigento, Ακράγαντας, zie <https://youtu.be/4vvLpba4cBI>.

Door de eeuwen heen en door het beperkt onderling contact tussen de diverse gemeenschappen is de lokale taal daar anders geëvolueerd dan in het moederland. Er ontstonden verschillende dialecten in de Italiaanse regio's.

In het zuiden van Italië zijn er een aantal dorpen waar Griekse dialecten nog steeds door duizenden mensen worden gesproken want de aspecten van de Griekse taal en cultuur zijn er door de eeuwen heen bewaard gebleven. De Unie van Griekstalige Gemeenschappen in Zuid-Italië vertegenwoordigt de duizenden inwoners van de regio die nog steeds Griko en Greko spreken en hun Helleense cultuur en tradities hooghouden.

Er zijn twee Griekse minderheidstalen die officieel worden erkend in het zuiden van Italië:

- **Griko** of Grico (met de i uit 'hiel'), Γκρίκο, is het dialect dat wordt gesproken door Griko-mensen in

Salento (provincie Lecce) (de hak van de Italiaanse laars), negen dorpen gezamenlijk bekend als La Grecia Salentina, samen ongeveer 40.000 inwoners. Griko en Standaard Modern Grieks zijn gedeeltelijk onderling verstaanbaar. Met een optimistische schatting van slechts 20.000, voornamelijk oudere mensen die Griko spreken, is er reden om te vrezen dat deze oude taal binnenkort zal uitsterven. Sommige schattingen plaatsen het werkelijke aantal op slechts ongeveer 2.000 Griko-sprekers.

- **Greko**, (met de e uit 'teen') aangeduid als Κατωιταλιώτικα, Zuid-Italiaans, Calabrisch Grieks of Grekanika, Γραικάνικα, wordt vooral gesproken in Calabrië (de 'teen' van de 'Italiaanse laars') en is gecentreerd op het Calabrische heuvelstadje Bova, Μπόβα, samen met eveneens negen dorpen bekend als Grecia Bovesia, samen ongeveer 2.000 inwoners. Bova (Calabrisch Grieks: Χώρα του Βούβα), was ooit het epicentrum van de Griekse cultuur en religie in de regio en staat op de lijst I Borghi più belli d'Italia, De mooiste dorpen van Italië. Bova Marina is de kustnederzetting van de overeenkomstige bergachtige nederzetting Bova (soms Bova Superiore genoemd). Veel van de inwoners van Bova zijn de afgelopen decennia verhuisd naar Bova Marina op zoek naar betere economische kansen.

In tegenstelling met de Griekse taal in Griekenland, gebruiken de dialecten van de Griekse taal in Italië geen leenwoorden uit het Turks. De Italiaanse Grieken werden niet geconfronteerd met een Turkse bezetting.

De Griekse gemeenschappen van Salento en van Calabrië zijn echter fundamenteel verschillend en volgens gegevens van UNESCO zijn de twee dialecten geclassificeerd als 'ernstig bedreigde talen'. De Greko- en Griko-gemeenschappen zouden groter geweest zijn als er geen sterke druk was geweest om te Italianiseren in de tijd van de Italiaanse eenwording, Ιταλική ενωποίηση, (de zogenaamde Risorgimento, herrijzenis, vanaf 1820) en de opkomst van het fascisme onder Mussolini (vanaf 1922 tot 1943). Interessant is dat de Grieks-orthodoxie een comeback maakt en de overheid nu het behoud van dit zeer bedreigde dialect ondersteunt.

Griekenland en Italië vormen twee historische leden van onze Europese familie en zijn verbonden door sterke en langdurige vriendschapsbanden. "Twee landen gericht op gedeelde democratische waarden die garant blijven staan voor stabiliteit, een brug van vriendschap, vrede

en cultuur die mensen al sinds de oudheid met elkaar verbindt", verklaarde de Griekse president Sakellaropoulou tijdens een recent bezoek aan de streek. In de afgelopen twintig tot dertig jaar zijn er inspanningen geleverd in samenwerking met de Griekse regering om onderwijs en revitalisering te brengen in de Greko-taal en -cultuur in Calabrië. Deze activiteit heeft meer cultureel bewustzijn gebracht bij de lokale bevolking, maar heeft helaas geen positief effect gehad op de taal. Er is een rijke mondelinge traditie en Griko-folklore. Griko-liedjes, muziek en poëzie zijn populair in Italië en Griekenland. Bekende muziekgroepen uit Salento zijn onder andere Ghetonia en Aramirè. Ook invloedrijke Griekse

artiesten zoals Dionysis Savvopoulos en Maria Farantouri hebben in het Griko gezongen. Het Griekse muziekensemble Encardia richt zich zowel op Griko-liederen als op de muzikale traditie van Zuid-Italië in het algemeen.

Beluister de korte versie (zonder derde en vierde strofe) van Kalinifta gezongen door Ghetonia (1) op <https://youtu.be/htKsZVDVNEs> of de volledige versie in een uitvoering van Alkinoos Ioannidis (2) samen met Encardia (3) uit het album μηTerra uit 2010 op <https://youtu.be/6ZrRJ9oAMyE>.

Ter vergelijking: de liedjestekst van Kalinifta in het Griko (gedeeltelijke transliteratie) en vertaling in het Grieks:

Καληνύφτα

Τι έν' γκλυτσέα νύφτα τι έν' ώρια
τσ εβώ ε πλώνω πενσέοντα σσ'εσένα
τσ' ετού μπει στη φενέστρα σου αγάπη μου
της καρδιάς μου σου 'νοίφτω την πένα.

Εβώ πάντα σσ'εσένα πενσέω
γιατί σένα ψυχή μου 'γαπώ
τσαι που πάω που σύρνω που στέω
στη καρδιά μου πάντα σένα βαστώ.

Larilò larilò lallerò, larilò larilò llà llà.....

C'isu mai de m'agapise, oria mou
e su ronise mai pu se mena;
mai citt'orria chili su en onitse
na mu pi loja agari vloimena.

T'asteràcia pu panu me vlepune
ce m'o fengo krifi'zzun nomèna
ce jelù ce mu lèune: ston ànemo
ta traùdia pelis, i chamèna

Larilò larilò lallerò, larilò larilò llà llà.....

Καληνύφτα σε 'φήνω τσαι πάω
πλάια 'σου τι 'βω πίρτα πρικό
τσαι που πάω που σύρνω που στέω
στη καρδιά μου πάντα σένα βαστώ

Larilò larilò lallerò, larilò larilò llà llà.....

Καληνύχτα

Τι γλυκιά είναι αύτη η νύχτα, τι ωραία
και γώ ξαπλώνω και σκέφτομαι εσένα
και κάτω από το παραθύρι σου, αγάπη μου
της καρδιάς μου σου δείχνω τον πόνο.

Εγώ πάντα εσένανε σκέφτομαι
γιατί εσένα, ψυχή μου, αγαπώ
και οπού πάω, οπού φεύγω, οπού στέκομαι
στην καρδιά μου πάντα εσένα βαστώ

Λαριό λαριό λαλέρο...

...

Τα αστεράκια που από πάνω με βλέπουνε
και κρυφά με το φεγγάρι μιλούν
και γελούν και μου λένε: στον άνεμο
τα τραγούδια πετάς και είναι χαμένα

Λαριό λαριό λαλέρο...

Καληνύχτα σε αφήνω και πάω
κοιμήσου εσύ καθώς φεύγω πικραμένος
και οπού κι αν πάω, που φεύγω, που στέκομαι
στην καρδιά μου πάντα εσένα θα βαστώ

Λαριό λαριό λαλέρο...

Bekijk de docu *40 Quaranta - Canzoniere Grecanico Salentino* op <https://youtu.be/Gzfo3fTWqgg> en luister naar een inwoner die vertelt over zijn Greko-dorp Roghudi op <https://youtu.be/87XJXVkwGeo>

(1) Ghetonia, Γεγονία in het Griko, is een culturele groep gevestigd in Calimera, Grecia Salentina in Zuid-Italië. Ze ijveren om de muziek, poëzie, taal en folklore van het Grikosprekende volk van Salento te behouden door de verschillende aspecten van het traditionele leven, taal en folklore, en de geschiedenis van Grecia Salentina te documenteren. De groep Ghetonia is echter vooral bekend om zijn muzikanten. <https://bit.ly/3n2GBQ6>. De gemeente Calimera onderscheidt zich in het Helleense gebied door de intense culturele activiteiten gericht op het herstel en de verbetering van de grikità.

(2) Alkinoos Ioannidis, Αλκίνοος Ιωαννίδης, is een Grieks-Cypriotisch zanger, componist en liedschrijver. <https://www.alkinoos.gr>

(3) Encardia is een Griekse band. Hun muziek is geïnspireerd op het muzikale en culturele landschap van de Griekstalige regio's van Zuid-Italië. Naast folk en liefdesliedjes brengen ze liedjes met sociale inhoud. De groep is opgericht in Athene in 2004. <https://www.encardia.gr>

De ezels van Santorini

De ezels en muilezels die het paradijs in Santorini bouwden

Dierenrechtenorganisaties zijn razend over de mishandeling van ezels en muilezels op Santorini. Er is geen excuus voor dierenmishandeling, uitbuiting of wreedheid. Eenieder heeft zijn eigen mening, maar er is echter context en perspectief nodig om een oordeel te vellen over de situaties en activiteiten van anderen.

Men moet de topografie van het eiland in overweging nemen om de rol van de ezels en muilezels op een eiland als Santorini te begrijpen. Santorini's topografie is uniek en daarom heeft de manier van leven zich noodzakelijkerwijs moeten aanpassen aan de eisen van het land. De drie grootste dorpen, Fira, Oia en Imerovigli, liggen 250 à 300 meter boven de zeespiegel en klampen zich vast aan de rotswand van de vulkanische caldera met zijn eigen unieke architectuurgeschiedenis.

Zoals met alle eilanden, zijn havens de toegangspoorten van Santorini. Bevoorrading en handel werden altijd via deze wegen uitgevoerd, en zelfs de handel tussen de dorpen Fira en Oia werd afgehandeld door boten. Alle goederen werden geïmporteerd en geëxporteerd via de belangrijkste havens van het eiland. Op Santorini betekent dit echter dat ze naar beneden of langs de trappen naar de haven moesten worden gebracht. De enige manier waarop dit in de oudheid, of zelfs in de recente geschiedenis, kon worden gedaan, was via muilezels en ezels. Deze dieren waren de absolute levensader van de lokale bevolking en waren hun onschatbare assistenten bij het zakendoen en bij het eenvoudigweg kunnen leven op het eiland. Honderden muilezels werden dagelijks gebruikt om goederen en mensen van en naar de dorpen te vervoeren. Alles, van voedselvoorraden en handelsgoederen tot meubels geïmporteerd uit verre streken, zou door deze dieren worden vervoerd op of neer de trappen die de havens verbinden met de dorpen erboven. De muilezels waren niet iets voor het vermaak van toeristen. Ze waren een puur essentieel element van het leven op dit eiland. Net zoals paarden eeuwenlang het vervoermiddel waren dat de uitbreiding van samenlevingen en handelsroutes over de meeste continenten voedde, was de muilezel de levensader van de eilandbewoners van Santorini. Feit is dat iedere familie op het eiland op zijn minst een paar ezels of muilezels (of beide) bezat. Er wordt gezegd dat het aantal muilezels en ezels op het eiland vijftig jaar geleden in de meerderheid was ten opzichte van het aantal menselijke bewoners van het eiland. Zonder ezels en muilezels had er nooit iets op de caldera kunnen worden gebouwd.

Dus om het gebruik van muilezels en ezels in het juiste perspectief te plaatsen, deze dieren zijn hier niet voor het vermaak van wat deze dierenrechtenorganisaties luie, dikke toeristen hebben genoemd. Ze zijn hier omdat dit eiland zich zonder hen simpelweg niet had kunnen ontwikkelen tot wat het nu is.

De eerste toeristen begonnen begin jaren 1960 aan te komen, op een eiland dat vrijwel niets aan voorzieningen bood. Veel van de lokale bevolking had hun eiland letterlijk nog nooit verlaten, dus zelfs het zien van buitenlanders was een geheel nieuwe ervaring. Er waren in die tijd geen motorische voorzieningen om bezoekers met enig gemak naar het dorp te brengen, het enige waarop bezoekers zich konden beroepen, was een muilezel- of ezelrit naar het dorp hogerop. Het werd gedaan uit pure noodzaak, maar het werd symbolisch voor het eiland, ook al wordt hetzelfde gedaan op tientallen plaatsen met vergelijkbare topografieën over de hele wereld.

Het toerisme bracht de ezels en muilezels echter niet naar het eiland en toeristen weerhielden de dieren er ook niet van om hun normale werk op het eiland te doen. Toerisme werd gewoon een extra inkomstenstroom voor muilezelrijders, vooral tijdens de zomermaanden.

Uiteindelijk werden havens en wegen aangelegd, de stoeltjeslift opgericht en voorraden vervoerd met opleggers in plaats van met muilezels. Maar de schilderachtige rit op een muilezel werd nog steeds sterk geassocieerd met de Santorini-traditie.

De meeste dieren die op Santorini worden gebruikt voor bouwwerkzaamheden, evenals toeristisch vervoer, zijn muilezels. Hun inzet is in overeenstemming gebracht met wereldwijd geaccepteerde normen; de reputatie van het eiland staat immers op het spel. De lokale autoriteiten passen nieuwe normen en wetten toe en er worden nieuwe faciliteiten voorzien voor de dieren en hun eigenaren.

Santorini is om zoveel redenen een enorme toeristische trekpleister en het opgeven van het gebruik van muilezels en ezels zou de toeristen er niet van weerhouden om te komen. We kunnen ons de vraag stellen over hoe het gebruik van muilezels en ezels zou kunnen worden afgebouwd. Bijna overal elders in Griekenland is het gebruik van muilezels en ezels grotendeels uitgefaseerd. Het historische gebruik is geen rechtvaardiging voor hun voortdurende gebruik vandaag. Het exploiteren van dieren puur voor het plezier van toeristen is voor velen niet meer acceptabel in de 21ste eeuw.

Gezondheid en huismiddeltjes

Tien minder bekende natuurlijke huismiddeltjes uit het oude Griekenland die vandaag de dag nog steeds gebruikt worden om ziekten en medische aandoeningen in de moderne tijd te behandelen.

De oude Grieken dachten dat ziek worden een vorm van straf was van de goden voor iets wat ze wel of niet deden. Deze denkwijze hield stand totdat de klassieke arts Hippocrates de opvattingen van de oude Griekse geneeskunde veranderde van spiritualiteit naar wetenschappelijke logica.

Laten we eens kijken naar 10 van de meest beproefde en bewezen natuurlijke huismiddeltjes die de oude Grieken ons hebben geschonken die je zelf kunt proberen!

1. Voor vrouwen uit de Griekse oudheid was de olijfbom een bron voor natuurlijke remedies. Het gebruik van olijfolie was ideaal om hun huid te beschermen tegen schade door de zon. Ze pletten de bladeren van de olijfbomen om een pasta te maken als een masker voor de gezichtshuid. Het masker hielp acne en andere huidirritaties te genezen.

Olijfbomen hebben zich ongeveer 6.000 jaar geleden verspreid vanuit Armenië naar de gebieden rond het oostelijk deel van de Middellandse Zee.

2. Tomaten voor de preventie van prostaatkanker. Misschien is het niet zo oud, maar al rond de 17de eeuw geloofden Griekse mannen dat het eten van een tomaat per dag de kans op het ontwikkelen van prostaatkanker zou verminderen. Het is zeker een tip die het vermelden waard is.

Tomaten werden oorspronkelijk gekweekt door de voorvaders van de Azteken en de Maya's. Ze kwamen naar Europa in de 16de eeuw.

3. Rode biet tegen bloedarmoede. Omdat rode biet een grote hoeveelheid ijzer bevat, gebruikten de oude Grieken het om bloedarmoede en andere gerelateerde bloedaandoeningen te behandelen. Ze zouden regelmatig rode biet eten en vers bietensap drinken om het aantal rode bloedcellen te verhogen.

Rode biet werd gedomesticeerd in het oude Midden-Oosten en werd gekweekt door de oude Egyptenaren, Grieken en Romeinen.

4. Munt, μέντα, om migraine te verzachten. De oude Grieken gebruikten munt niet alleen als aromatherapie vanwege het frisse ontspannende aroma. Ze wreven munt op hun armen, in de overtuiging dat het hen sterker zou maken. Ze gebruikten munt ook om migraine te verlichten en ook voor verlichting van buikpijn en pijn op de borst. Er zijn verschillende toepassingen in de traditionele geneeskunde.

5. Honing en kaneel toevoegen aan drinkwater om symptomen van verkoudheid en griep te verlichten, is iets dat niet alleen de oude Grieken deden, vandaag de dag is het nog steeds gebruikelijk in sommige Griekse huishoudens.

De eerste Griekse verwijzing naar kaneel is te vinden in de 7de eeuw vóór Christus, in een gedicht van Sappho. Volgens Herodotus groeide kaneel in Arabië. De Grieken gebruikten kaneel om smaak aan de wijn te geven, samen met artemisia absinthium.

6. Fenegriek is een veelzijdig en gezond zaadje voor ademhalingsaandoeningen en diabetes. De

oude Grieken gebruikten het kruid voor het eerst als onderdeel van hun veevoer om de spijsvertering van hun vee en paarden te stimuleren. De wijze en innovatieve Hippocrates zag echter andere toepassingen voor dit kruid en moedigde het gebruik van fenegriek aan voor de behandeling van ademhalingsproblemen, zoals hoesten en tuberculose, het werd later in de oudheid gebruikt om zeldzame gevallen van diabetes te behandelen.

Van fenegriek worden de zaden en de bladeren, zowel gedroogd als vers, gebruikt in de keuken. Ze hebben een kruidige, bittere smaak en ruiken licht naar vers hooi, vandaar dat de plant soms de naam Grieks hooi krijgt, Τριγωνέλλα η Ελληνική. De naam is trouwens afgeleid van het Latijnse faenugraecum, faenum Graecum wat Grieks hooi betekent.

7. Venkel voor gewichtsverlies en gewrichtspijn. De oude Grieken zagen venkel, μάραθος, als een natuurlijk slijmoplossend middel dat werd gebruikt om vervelende hoest te bestrijden. Het werd ook ingenomen in de vorm van een kruidenthee waar het hielp bij gewichtsverlies, krampverlichting en een behandeling voor spier- en gewrichtspijn. Kauwen op venkelzaad onderdrukt het hongergevoel.

8. Komijn voor koliek. Komijn, κύμινο, was een van de meest populaire en voordelige kruiden waarmee gekookt werd in het oude Griekenland. Het kauwen van komijnzaad werd gebruikt om de vorming van winderigheid na het eten van bonengerechten tegen te gaan, en de zaden werden in de oudheid beschouwd als een van de meest effectieve spijsverteringshulpmiddelen.

Komijn wordt al sinds de oudheid gebruikt. Komijn was in het oude Kreta een belangrijk kruid voor de Minoïsche beschaving. Ideogrammen voor komijn verschijnen in lineaire B-archieven, waar ze worden gedocumenteerd in de magazijnen van de Minoïsche paleizen, tijdens de laatste periode van de Minoïsche beschaving.

9. Lijnzaad om cholesterol te verlagen. Vlaszaad wordt in de oudheid net zo vaak gebruikt als tegenwoordig en helpt bij de spijsvertering en het verlagen van het cholesterolgehalte en was een favoriete voorgeschreven genezer van oude Griekse artsen.

10. Mierikswortel voor luchtweginfecties. Mierikswortel, χρέβο, werd gebruikt in de oudheid om ziekte te helpen voorkomen. Tijdens de koude wintermaanden, aten de oude Grieken reeds 3.000 jaar geleden mierikswortel om zich te ontdoen van overtollig slijm in de longen en het

ademhalingssysteem zoals sinussen. Volgens de Griekse mythologie vertelde het orakel van Delphi

aan Apollo dat de mierikswortel zijn gewicht in goud waard is.

Griekse humor

Μια σύζυγος φτάνει σπίτι της μετά από μια βόλτα στα μαγαζιά, και πιάνει στα “πράσα” το σύζυγό της στο κρεβάτι με μία όμορφη νέα γυναίκα. Ακριβώς όπως είναι έτοιμη να τον πετάξει έξω από το σπίτι, ο σύζυγός της της λέει:

“Ίσως πρέπει να ακούσεις πώς έγιναν όλα αυτά....

Οδηγούσα προς το σπίτι στην εθνική οδό, όταν είδα αυτή τη νεαρή γυναίκα. Έδειχνε πολύ κουρασμένη και τλαιπωρημένη, έτσι την έφερα στο σπίτι μας και της μαγείρεψα ένα γεύμα από εκείνο το φιλέτο βοδινού που είχες ξεχάσει στο ψυγείο.....

Ήταν ξυπόλυτη, έτσι της έδωσα τα καλά σου τα παπούτσια τα οποία είχες απορρίψει επειδή είχαν βγει εκτός μόδας.....

Επειδή κρύωνε, της έδωσα το πουλόβερ που σου αγόρασα για τα γενέθλιά σου αλλά εσύ ποτέ δεν φόρεσες επειδή το χρώμα όπως μου είπες δεν σου ταιρίαζε.....

Τα ρούχα της ήταν σχισμένα, έτσι της έδωσα ένα ζευγάρι από τα τζιν που έχεις, τα οποία της εφάρμοζαν τέλεια, άλλωστε δεν σου κάνουν πλέον.....

Έπειτα, ακριβώς όπως ήταν έτοιμη να φύγει η κοπέλα, με ρώτησε:

“Υπάρχει τίποτα άλλο που η σύζυγός σας δεν χρησιμοποιεί πια;”

Ο Totos μπορεί να πάει για ύπνο με τη γιαγιά και τον παππού του. Όταν πάει για ύπνο, ρωτάει τον παππού:

“Παππού, είσαι από χαρτόνι;”

Ο παππούς απαντά ότι δεν είναι από χαρτόνι.

“Γιαγιά, είσαι από χαρτόνι τότε;”

“Όχι, Totο, γιατί το ρωτάς αυτό;”

‘Ο μπαμπάς μου είπε ότι θα κοιμόμουν με δύο παλιά κουτιά απόψε...”

Μία γριά περπατάει στο πεζοδρόμιο σέρνοντας δύο σακουλές σκουπιδιών, μία σε κάθε χέρι.

Μία από αυτές έχει μια τρύπα χαμηλά και κάθε λίγο ένα χαρτονόμισμα των 20 ευρώ βγαίνει και παρασέρνεται σιγά σιγά από το αεράκι. Ένας αστυφύλακας το προσέχει και πηγαίνει προς το μέρος της γριάς, λέγοντας:

– Γιαγιά, σου έπεσε ένα χαρτονόμισμα από τη σακούλα.

– Φτου σου, ήταν τρύπια. Ας τρέξω προς τα πίσω μήπως μπορέσω να μαζέψω μερικά. Λέει η γριά.

– Επ, πού πας; Πού βρήκες τόσα λεφτά; Δεν πιστεύω να τα έκλεψες; τις λέει ο αστυνομικός.

– Όχι, όχι να σου εξηγήσω. Το σπίτι μου και ο κήπος μου είναι ακριβώς δίπλα από το πάρκινγκ του γηπέδου και όταν έχει αγώνα, έρχονται πολλοί και κατουράνε τα λουλούδια μου. Έτσι και εγώ πηγαίνω

Εen vrouw komt thuis na een wandeling in de winkels en betrapt haar man in bed met een mooie jonge vrouw. Net als ze op het punt staat hem het huis uit te gooien, vertelt haar man haar:

“Misschien moet je eens horen hoe dit allemaal is gebeurd...

Ik reed op de snelweg naar huis toen ik deze jonge vrouw zag. Ze zag er erg moe en verdrietig uit, dus ik bracht haar naar ons huis en kookte een maaltijd voor haar van die ossenhaas die je in de koelkast was vergeten...

Ze was blootsvoets, dus ik gaf haar je goede schoenen die je had weggegooid omdat ze uit de mode waren...

Omdat het koud was, heb ik haar de trui gegeven die ik voor je verjaardag had gekocht maar die heb je nooit gedragen omdat de kleur, zoals je me vertelde, niet bij je paste...

Haar kleren waren gescheurd, dus ik gaf haar een van de jeans die je hebt, die perfect bij haar past, trouwens passen ze je niet meer...

Toen, net toen het meisje op het punt stond te vertrekken, vroeg ze me:

“Is er nog iets dat je vrouw niet meer gebruikt?”

Jantje mag bij zijn oma en opa gaan slapen. Als hij naar bed gaat, vraagt hij aan opa:

“Opa, ben jij van karton?”

Opa antwoordt dat hij niet van karton is.

“Oma, ben jij dan van karton?”

“Nee Jantje, waarom vraag je dat?”

“Mijn papa zei dat ik bij twee oude dozen zou slapen vanavond...”

Een oude vrouw loopt op het trottoir met twee vuilniszakken, één in elke hand.

Eén ervan heeft een gat in de bodem en zo nu en dan komt er een biljet van 20 euro uit dat langzaam wordt weggevaagd door de wind. Een politieagent merkt het op en gaat naar de oude vrouw en zegt:

- Oma, je hebt een bankbiljet uit de zak laten vallen.

- Verdomme, het waren gaten. Laat ik achteruit gaan, misschien kan ik er wat van oprapen, zegt de oude vrouw.

- Nou, waar ga je heen? Waar heb je zoveel geld gevonden? Ik denk niet dat je ze gestolen hebt? zegt de politieman.

- Nee, nee, ik zal het je uitleggen. Mijn huis en mijn tuin liggen pal naast de parkeerplaats van het stadion en als er een wedstrijd is, komen veel mensen op mijn bloemen plassen. Dus ik ga met de snoeischaar achter

πίσω από τα λουλούδια με το φαλίδι του κλαδέματος και όταν κάποιος τη βγάζει για κατούρημα του λέω “ή δίνεις 20 ευρώ ή στην έκοψα!”

– Χα, χα πολύ έξυπνο γιαγιά, λέει το όργανο της τάξης. Πολύ καλά τους κάνεις. Άντε να πας στο καλό. Α! Και τί έχεις στην άλλη σακούλα;

– Ε, δεν πληρώνουν και όλοι...

de bloemen aan en als iemand hem eruit trekt om te plassen zeg ik "of je geeft 20 euro of ik knip hem af!"

- Ha, ha, heel slimme oma, zegt de politieagent. Je doet het heel goed. Dat je het verder goed gaat. En wat heb je in de andere tas?

- Nou, niet iedereen betaalt...

Carlos Thoon

Wist je dat...

♦ Wist je dat de Oekraïense president op 7 april in het Griekse parlement verklaarde dat de stad Marioepol (1), het epicentrum van de Griekse aanwezigheid in Oekraïne, in puin ligt, en het Griekse revolutionaire motto *Vrijheid of Dood* (Ελευθερία ή θάνατος) nu ook van toepassing is op zijn land: Свобода або сміття (Svoboda abo smert)? Hij zei dat zijn volk net zoals de Griekse voorgangers vochten voor hun vrijheid met de strijdkreet *Vrijheid of Dood*. Op Oekraïense tv zie je veelal de andere strijdkreet die Oekraïners nu gebruiken in het licht van de Russische agressie: Перемога або смерть! (Peremoga abo smert! - Overwinning of dood!).

♦ Wist je dat Mykonos Airport hernoemd is naar een heldin van de Griekse Revolutie? De luchthaven heet sinds april 2022 Mykonos-Manto Mavrogenous naar de heldin van de Griekse Revolutie, ter ere van de grote strijder, “een symbolisch gebaar dat de rol van de heldin van de Griekse Revolutie van 1821 in binnen- en buitenland benadrukt en ook de rijke lokale geschiedenis en de unieke traditie van ons eiland projecteert,” verklaarde de gemeente.

Mavrogenous redde Mykonos. Ze wijdde haar leven en haar fortuin aan de Griekse zaak zodat de natie vandaag vrij en onafhankelijk kon zijn. Op 25-jarige leeftijd was ze een ontwikkelde aristocraat die een gepassioneerde rebel werd. In de oorlog vocht ze als een man. Mavrogenous, geboren in 1796 in Triëst, Italië, dat op dat moment deel uitmaakte van het Oostenrijkse Rijk, verhuisde in 1809 met haar familie naar Griekenland. Ze sloot zich in 1820 aan bij de geheime revolutionaire organisatie Filiki Etairia nadat ze van haar vader, die al lid was van de organisatie, had vernomen dat ze een openlijke opstand tegen de Turken aan het voorbereiden waren. Mavrogenous, een rijke en goed opgeleide vrouw, kon haar welgestelde Europese vrienden overtuigen om grote hoeveelheden geld te doneren voor de aankoop van schepen, wapens en munitie voor de Griekse kant.

♦ Wist je dat volgens AirHelp (www.airhelp.com) Athens International Airport, voluit de Διεθνής Αερολιμένας Αθηνών Ελευθέριος Βενιζέλος, de beste Europese luchthaven is, gevolgd door

Gdańsk Lech Wałęsa Airport en Tenerife North Airport?

AirHelp is een internationale organisatie die in 2013 is opgericht met als doel het beschermen van de rechten van vliegtuigpassagiers. In een Global Airport Ranking geven ze punten aan de 132 bekendste en meest gebruikte luchthavens in de wereld waarvan ze voldoende bruikbare data konden verzamelen. Om de ranking samen te stellen is gekeken naar drie zaken: de stiptheid van vliegtuigen die toekomen en vertrekken, de dienstverlening, security en de netheid in de luchthaven, en de eet- en drankgelegenheden in luchthavens.

Wereldwijd staat Athene op de 3de plaats, Brussels South Charleroi Airport op de 14de plaats en Brussels Airport op de 115de plaats.

♦ Wist je dat de Griekse Special Forces behoren tot de beste van de NAVO? Ze zijn onlangs door de NAVO opgenomen in een exclusieve club van 's werelds elite special forces, zoals de Amerikaanse Delta Force en Navy Seals, en de Britse SAS. Eind 2021 behaalde de speciale parachutisteneenheid ETA (Ειδικό Τμήμα Αλεξιπτωπιστών) de hoogst mogelijke beoordeling door de beoordelers van het Navo-Hoofdkwartier voor Speciale Operaties (NATO Special Operations Headquarters NSHQ), gevestigd op het Centrale Commandocentrum van de NAVO (Supreme Headquarters Allied Powers Europe - SHAPE) in Mons, Wallonië. De NSHQ-commissie beoordeelde de ETA als 'Combat Ready' en beschreef de prestaties als uitzonderlijk, wat betekent dat de Griekse commando's nu kunnen worden ingezet als onderdeel van een NATO Special Operations Land Task Group.

♦ Wist je dat het eiland Astypalaia 'groen' wordt met een vloot elektrische auto's? Een eerste zending auto's dat deel uitmaakt van het plan Smart and Sustainable Island om het het eerste 'slimme' eiland te maken dat bijna volledig op groene energie draait, werd in april geleverd. Het plan werd opgezet door de Griekse overheid en Volkswagen. Volkswagen vervangt benzine- en dieselveertuigen door elektrische auto's op Astypalaia en is van plan om al deze zomer een elektrisch ride-sharing-programma op het eiland

te onthullen. Volkswagen zegt dat Astypalaia de komende jaren wordt omgevormd tot een eiland waar mobiliteit slim en duurzaam zal zijn en het energiesysteem volledig zal worden vernieuwd. “Voor Volkswagen is Astypalaia een laboratorium voor de mobiliteit van de toekomst. Het eiland ondergaat dezelfde verandering als elke andere regio in Europa, alleen in een veel kortere tijd en voor particuliere klanten zal snel duidelijk worden hoe fascinerend e-mobiliteit is,” verklaarde de Head of Business Development van de Volkswagen Group.

◆ Wist je dat Doroteo Teodoro de eerste Griek was die voet zette op Amerikaanse bodem? Dat was op 14 april 1528. Hij maakte deel uit van een Spaanse missie (2) op zoek naar goud. De ontberingen, honger en aanvallen van inheemse volkeren brachten indringers op de knieën. De meesten van hen werden gedood en overlevenden werden gedwongen te vluchten. Volgens beweringen van de inheemse bevolking had Teodoro zich geïntegreerd bij de indigenen om te overleven. Maar toen hij met hen op zoek ging naar voedsel en water, verdween hij op mysterieuze wijze. Als dit verhaal van de indianen inderdaad waar is, dan was Theodoros Griego (Doroteo Teodoro in het Spaans) niet alleen de eerste Griek die voet aan wal zette in Amerika, maar ook de eerste Griek die bij de inheemse bevolking van de Nieuwe Wereld had gewoond. In Clearwater nabij Tampa (Florida) op de plaats waar de Spaanse missie naar verluidt voet aan wal zette, staat een bronzen standbeeld ter ere van de dappere Theodoros Griego met een plaquette met ondermeer de tekst ‘*De geschiedenis van Grieken (Hellenen) in Amerika begint vanaf hier*’ (3). Volgens sommigen was Theodoros afkomstig van Kreta, volgens anderen was hij afkomstig van Kefalonia, en ging hij zich in Spanje vestigen alvorens deel te nemen aan de missie.

◆ Wist je dat de oudste nog bestaande Griekse boog (het wapen) ter wereld dateert uit 800 vóór Christus, het tijdperk waarin geleerden geloven dat de Odyssee van Homerus werd geschreven? De oudste bekende complete boog ter wereld, 64 centimeter lang en bekend als de Holmegaard-boog, werd gevonden in een veenmoeras in Denemarken na de Tweede Wereldoorlog. Het dateert uit ongeveer 7000 vóór Christus, uit het mesolithicum, de middensteentijd, in Europa.

◆ Wist je dat er meer dan 100.000 Griekse artefacten opgeslagen liggen in de ondergrondse kluizen van het British Museum? Het British Committee for the Reunification of the Parthenon Marbles (BCRPM) maakte dat onlangs bekend. Welgeteld bezit het British Museum 108.184 Griekse artefacten waarvan er slechts 6.493 te zien zijn. Het BCRPM verklaarde de angst van het British Museum, dat het herenigen van het grootste werk uit de klassieke oudheid (de Parthenon-friezen) op

de een of andere manier het British Museum zou 'leegmaken', volkomen absurd. Ondertussen intensiveert Griekenland zijn campagne voor de terugkeer van de Parthenon-friezen.

◆ Wist je dat enkele van de beste zwemwateren in Europa te vinden zijn in Griekenland, volgens de recentste gegevens van het Europees Milieugentschap (EMA)? Om de kwaliteit van zwemwateren in de Europese Unie plus Albanië en Zwitserland te bepalen, verzamelde het EMA gegevens van bijna 22.000 waterbronnen in heel Europa. In Griekenland is 95,8 procent van het zwemwater van uitstekende kwaliteit, wat betekent dat het land op de derde plaats staat voor de beste stranden, meren en rivieren in heel Europa en ver boven het Europese gemiddelde. Oostenrijk staat op de eerste plaats (97,7 %), Malta op de tweede plaats (96,6 %). In België zijn 78,7 % van de zwemwateren van uitstekende kwaliteit, in Nederland 73,8 %.

<https://www.eea.europa.eu>

◆ Wist je dat bijna een derde van alle cruiseschepen ter wereld dit jaar in Griekenland zal aanmeren, volgens de Cruise Lines International Association (CLIA). Griekenland is een toonaangevende bestemming voor cruiseschepen geworden vanwege de vele prachtige eilanden, steden en stranden waar reizigers van kunnen genieten. Daarnaast zullen, volgens de CLIA, 47 cruiseschepen van Griekenland hun thuishaven (thuisland) maken. <https://cruising.org>

◆ Wist je dat Stanley Johnson, de vader van de aftredende Britse premier Boris Johnson, op 24 juni 2022 ereburger werd in Griekenland? De ceremonie werd gehouden op de dag van de officiële opening van het nieuwe stadhuis van Argalasti, Αργαλαστή, 40 km ten zuidoosten van Volos. De voormalige politicus, die lid was van het Europees Parlement, heeft nauwe banden met Zuid-Pilion en met name met het dorp Horto, waar zijn familie al jaren een villa bezit. Argalasti is een belangrijk commercieel en toeristisch centrum van het gebied met een rijke culturele traditie.

◆ Wist je dat in 2022 meer dan 1.000 miljonairs migreren naar Griekenland en het land dus kiezen als hun nieuwe permanente thuis? Griekenland kraakte de top 10 van bestemmingen die miljonairsverhuizers naar verwachting zullen kiezen, volgens een nieuw rapport van Henley & Partners (4). Griekenland stond op de achtste plaats met 1.200. De Verenigde Staten staan op de zesde plaats op de lijst van 20, met naar verwachting 1.500 miljonairs die daarheen zullen verhuizen. Wereldwijd zouden dit jaar 88.000 miljonairs migreren.

(1) De stad Marioepol en 20 andere dorpen eromheen werden gesticht door Grieken in 1780 nadat ze uit de Krim waren gedeporteerd of verdreven. Tegenwoordig zijn er 48 Griekse nederzettingen (dorpen) in het gebied.

(2) De missie, ook bekend als de Pánfilo de Narváez-expedie, werd een fiasco waarbij slechts 4 mensen het overleefden.

(3) <https://topbrunchspots.com/attractions/theodoros-griego-statue-clearwater-beach-fl> . De Verenigde Staten zijn de thuisbasis van de grootste bevolkingsgroep van Griekse afkomst met meer dan 3 miljoen Grieks-Amerikanen, voornamelijk derde of vierde generatie immigranten; slechts 10 procent van hen spreekt Grieks. Daarnaast wonen nog eens ruim 2 miljoen Grieken in ongeveer 140 landen buiten Griekenland.

(4) Henley & Partners is een adviesbureau voor investeringsmigratie, gevestigd in Londen. Het bedrijf adviseert ook regeringen over verblijfs- en staatsburgerschap-door-investeringsbeleid en werkt met hen samen om programma's voor verblijf en staatsburgerschap te ontwikkelen en uit te voeren. <https://www.henleyglobal.com>

Wenst u te adverteren in Nea Paralias?

Neem contact op met onze webmaster: johan@eleftheriaparalias.com .
Naast 4 publicaties in ons ledenblad, wordt u ook vermeld op onze website en zorgen wij voor een link naar uw portaalsite gedurende 12 opeenvolgende maanden.

Scan de QR-code hiernaast met uw smartphone, tablet of phablet om onderhavige Nea Paralias 67 op dat toestel te downloaden en daarop te lezen.

Of typ <https://bit.ly/3xKjr6Z> in de adresbalk van uw internetbrowser om deze Nea Paralias 67 te downloaden en meteen op te slaan (!!!) op uw computer, tablet of smartphone.

Links

- We sloten het vorig ledenblad, nummer 66 (april 2022), af met een link naar een video van een Grieks feest in Volnovacha in 2016, één van de 48 Griekse dorpen in de Donetsk-regio. Hoe mooi en gezellig het toen was, kan je hier herbekijken: <https://youtu.be/veAWovd8vT0?t=349>
Misschien heb jij je ondertussen ook afgevraagd hoe het gaat met die Grieken sinds de invasie van de Russen. We zochten het op en lazen dat, niettegenstaande de stad eerder werd bekroond als Місто-герой України, Heldenstad van Oekraïne, de stad reeds sinds 14 maart existentieel niet meer bestaat (більше не існує екзистенційно). Met andere woorden, van deze stad met een dominante Grieks-Oekraïense bevolking van ruim 22.000 inwoners is geen sprake meer want ze is volledig verwoest, tot puin herleid. Zie een Engelstalige reportage op <https://youtu.be/ObJmcR2FfHQ?t=52> . Volgens de lokale overheid konden de meeste bewoners zich tijdig in veiligheid brengen. Hoeveel etnische Grieken de gruwel niet konden ontsnappen, is nog niet geweten, het zouden vele tientallen zijn. Ambassadeur Sergii Shutenko vertelde aan de Griekse openbare tv ERT dat etnische Grieken sneuvelden "ter verdediging van het volk van Marioepol".
- 's Werelds eerste permanente toevluchtsoord voor dolfijnen die uit gevangenschap zijn gered, werd onlangs opgericht door het Archipelagos Institute of Marine Conservation op het kleine eiland Lipsi, ten zuiden van Samos in de oostelijke Egeïsche Zee. Het 'heilighdom', dat zich in een kleine baai aan de noordkant van het eiland bevindt, werd gecreëerd in de hoop deze geredde wezens een veilige haven te bieden om hun leven te leiden, evenals om de uitbuiting van de intelligente zoogdieren in dierentuinen en jachthavens over de hele wereld te beëindigen. Het oord met een unieke wereldwijde betekenis, is het eerste in zijn soort, die zowel een dierenkliniek als een revalidatiecentrum biedt voor zieke en gewonde zeedieren, zoals dolfijnen, zeehonden en schildpadden. Het zal ook functioneren als een toevluchtsoord voor voorheen gevangen dolfijnen. Milieuorganisaties hebben herhaaldelijk kritiek geuit op de onmenselijke behandeling van dolfijnen voor commercieel gewin en entertainment. Het internationaal recht heeft echter verboden deze dieren op open zee vrij te laten. Het reservaat zal een plek aanbieden waar voorheen gevangen dolfijnen nu vrij kunnen zwemmen maar toch voortdurend in de gaten worden gehouden in een

veilige natuurlijke omgeving totdat ze hun jachtinstinct herwinnen. Alleen dan kunnen ze weer worden vrijgelaten in hun natuurlijke omgeving, de open zee: <https://youtu.be/iLFXFw6FGaA>

- Nostalgie. Ging je in de jaren 1980 naar Griekenland, dan hoorde je daar heel wat Griekstalige versies van populaire Engelse liedjes en anderstalige liedjes. Wij sommen een handvol bekende deuntjes op:
 - Speedy Gonzalez (1962) van Pat Boone werd in 1986, Κακοσάλεσι (1) van Γιάννης Μηλιώκας (album Για το καλό μου) en klonk zo: <https://youtu.be/XKW6PO8pERk>
 - Venus (1969) van Shocking Blue werd in 1970 op single uitgebracht als το κορίτσι του Μάη van Πασχάλης Αρβανιτίδης & The Olympians: <https://youtu.be/7n7vKvEXOvE>
 - Killing me softly with his song (1973) van Roberta Flack werd in 1981 Πόσο γλυκά με σκοτώνεις van Αλέκα Κανελλίδου (album Av ξαναγεννιόμουνα): <https://youtu.be/X07v5DV9GI0>
 - Je t'aime un peu trop (1975) van Shuky & Aviva werd in 1980 Κρήτη, Κέρκυρα και Νιο in het album Αγάπησέ με van Θέμης Αδαμαντίδης: https://youtu.be/t0O3nt2_CAs
 - Didi van Khaled (1992) werd Τι τι van ondermeer Γιώργος Αλκαίος: https://youtu.be/bS__dLbssKM

Anderzijds waren er Griekse artiesten die successen hadden met liedjes in niet-Griekse taal. We vermelden hier de op 29 mei 2022 aan kanker overleden Βρασιίδας Δάκης Χαραλαμπίδης, kortweg Dakis. Hij werd geboren op 26 augustus 1943 in Alexandrië, Egypte. In 1963 kwam hij naar Griekenland en bijna een jaar later begon hij te zingen in entertainment- en uitgaansgelegenheden. Tegelijkertijd nam hij in 1964 zijn eerste album in het Engels op met de titel Deep in the heart of Athens, gevolgd door Frans-, Italiaans- en Engelstalige platen die onmiddellijk grote successen werden: Monsieur Cannibal (Sacha Distel - 1966), Mourir ou vivre (Hervé Vilard - 1966), Gaston (Nino Ferrer - 1966) en Tu Veux ou tu veux pas (Zanini - 1969) (2). Dakis sprak zes talen (Grieks, Frans, Engels, Italiaans, Spaans en Arabisch), waardoor hij een internationaal repertoire kon uitvoeren. Hij maakte 39 albums en 19 singles in het Grieks, Engels, en Frans. Beluister Tu Veux ou tu veux pas van Dakis uitgebracht in 1972 op <https://youtu.be/v0-JKqmuuWm>

(1) Κακοσάλεσι is geen fictief woord voor de behoeften van het lied (Στο σπίτι στο Κακοσάλεσι...), maar verwijst naar een plaats in Attica. In het verleden was de naam Avlon(a), Αυλώνας Αττικής. Avlona is een dorp in het oosten van Attica, op 50 km ten noorden van Athene. Administratief behoort het tot de gemeente Oropos, Ωρωπός. Het ligt op de dichtbeboste noordelijke hellingen van de berg Parnitha, in de langwerpige vallei van de rivier Asopos.

De oude Griekse naam van het gebied is Avlon, hetgeen passage of doorgang betekent. Tijdens de jaren van Frankische heerschappij kreeg het de Latijnstalige naam Salessi / Salisati, hetgeen ook passage betekende. De naam Kakosalesi dateert uit de tijd van de Turkse bezetting. Dit komt omdat er op de berghelling net boven de stad er een uitkijkpost was voor de rebellen met als gevolg dat de vallei een gevaarlijke, slechte doorgang, κακό πέρασμα, was voor de Ottomanen en de plaats Salesi de bijnaam Kako kreeg. De naam Kakosalesi werd officieel gehandhaafd tot 1927 toen het dorp zijn oude naam Avlona terugkreeg. Er is zelfs een bekende veldslag, de Slag bij Kakosalesi, Μάχη του Κακοσάλεσι, 26 september 1825, tijdens de Griekse Revolutie die roemvol werd gewonnen door de vrouwen van het dorp.

(2) Tu veux ou tu veux pas is een lied aangepast van het Braziliaans Portugees naar het Frans door Pierre Cour, opgenomen in 1969 door de zanger en jazzmuzikant Marcel Zanini en gecoverd door Brigitte Bardot in 1970. Oorspronkelijke titel was Nem Vem Que não Tem van Wilson Simonal, 1967, <https://youtu.be/eNsPSJHhkJs>.

- In de afgelopen jaren is bij budgetreizigers de wereldwijde bekende Airbnb enorm populair geworden. De Kretenzische Gabriela Damianaki kwam met een verrassend idee op de proppen: Summer Bed under the Stars. Met verbeelding, passie en wat vindingrijkheid creëerde ze een accommodatie in Palaiokastro nabij Iraklion. Bekijk de video met luchtfoto's: het is een oude kamer met twee tweepersoonsbedden, een woonkamer en twee open haarden met een schoorsteen,... enkel een dak ontbreekt. <https://youtu.be/t6428wmFnMI>

- Een verstoten, eenzaam schaapje gered door een Griekse gepensioneerde is de nieuwe attractie geworden op het Griekse eiland Milos. Het dier kreeg de naam Elpida (Hoop) en volgt als een hond haar baasje in de havenstad Adamantas, in de smalle straatjes, in de supermarkt, en ontspant zich terwijl de man geniet van een kopje koffie in een kafeneio: <https://youtu.be/Q69x2tmYFkM>

- Feta is de zachte witte 'koning' van de Griekse kazen, bekend over de hele wereld. De oorsprong kan worden teruggevoerd tot de oudheid, want de eerste vermelding van de beroemde kaas is zo oud als de Odyssee van Homerus. In feite is het de oudste kaas in de geregistreerde geschiedenis. Hoe ze fetakaas maken in Messinia, zie je in deze video <https://youtu.be/gFHDHqEE-Qw>

- De levensverwachting in de Griekse oudheid was slechts 36 jaar voor vrouwen en 45 jaar voor mannen. Van de kinderen die in die tijd werden geboren, wist slechts de helft de kindertijd te overleven. In 2014 was de gemiddelde levensduur in Griekenland gestegen tot 79,5 jaar, wat Griekenland zeventiende in de wereld plaatst. Maar dat is niet het belangrijkste. Dit land heeft zijn eigen Olympus van een lang leven: Ikaria, een klein eiland in de Egeïsche zee. Archeologische opgravingen tonen aan dat de eerste Griekse nederzettingen op het eiland al in de 10de eeuw vóór Christus verschenen. Uit onderzoek blijkt dat nergens anders in Europa de mensen de leeftijd van 92 jaar bereiken. Zie de documentaire 'Greece. The Oldest People In The World' op <https://youtu.be/erSmSrLelVQ>

- Iedereen die Griekenland (en / of Cyprus) heeft bezocht, weet dat het prachtige land de thuisbasis is van vele, vele katten. De schattige viervoeters zijn overal op de Griekse eilanden te zien, maar worden meestal gespot terwijl ze rondhangen in een lokale haven in de hoop een lekkere maaltijd met verse zeevruchten te bemachtigen. Egeïsche katten zijn het enige kattenras dat inheems is in Griekenland en de Griekse eilanden. Egeïsche katten staan bekend als speels, vocaal, vriendelijk en zeer liefdevol. Het Egeïsche kattenras in Griekenland wordt beschouwd als een van de oudste gedomesticeerde rassen ter wereld. Ze worden verondersteld afstammelingen te zijn van de oude katten die de Griekse eilanden in de oudheid bewoonden. Zo hebben Egeïsche katten duizenden jaren op natuurlijke wijze gefokt zonder menselijke tussenkomst. Dit natuurlijke fokproces betekent dat deze katten extreem resistent zijn tegen de genetische ziekten die vaker voorkomen in kattenrassen die door menselijk ingrijpen zijn ontstaan. Hoewel gehouden als huisdier, zijn veel Egeïsche katten verwilderd. Ongeacht of ze een thuis hebben of niet, katachtigen van dit ras zijn geliefd in Griekenland. Hoewel ze veel voorkomen in Griekenland, vooral op de eilanden, zijn Egeïsche katten een bijzonder zeldzaam ras buiten het land. Zie de katten van Santorini in deze video <https://youtu.be/6wZChr3sEXU> of voor meer info over het Egeïsche ras, ga naar <https://www.kattenrassenwijzer.nl/egeïsche-kat>
- De eerste auto- en passagiersveerboot in 21 jaar die Cyprus en Griekenland verbindt, begon zijn dienst op 19 juni 2022. De reis met 173 toeristen tussen Limassol en Piraeus duurde ongeveer 30 uur. De volledig gerenoveerde Daleela-veerboot wordt geëxploiteerd door Scandro Holding (<https://scandroholding.com>), opgericht in 2022 met het uiteindelijke doel om Cyprus en Griekenland over zee met elkaar te verbinden. Het schip kan 400 passagiers vervoeren. De Daleela vaart elke woensdag en zondag van Limassol naar Piraeus, terwijl de diensten van Piraeus naar Limassol elke dinsdag en vrijdag vertrekken. De laatste vaart van het seizoen 2022 is op 16 september van Piraeus naar Limassol. De verbinding tussen Griekenland en Cyprus werd op 8 oktober 2001 met het vaartuig Salamis gestopt wegens succes van de snelle vliegverbindingen en het gebrek aan interesse voor de langzame bootverbinding. Zie https://youtu.be/0zVP_Kas7c en <https://youtu.be/Pu0FNiL4BGw>. Verken de binnenruimte op https://youtu.be/3ahhNlZ_zK8?t=90
- Als het gaat om zomervakanties in Griekenland, lijkt het erop dat er één specifiek ding is en de meesten onder ons zijn het erover eens: als je eenmaal in Griekenland bent, wil je er voor altijd blijven. Omdat de pretentieloze eenvoud van Griekenland, de vriendelijke bevolking, de smalle steegjes, de pittoreske boten, de witte huizen, de eeuwige zon, de eindeloze zee, de traditionele smaken fungeren als een intense verleiding. De Griekse Nationale Organisatie voor Toerisme lanceerde eind mei een nieuwe toeristische campagne op basis van een waargebeurd verhaal van een Oostenrijkse man genaamd Otto die Griekenland vele jaren geleden bezocht, maar besloot om permanent in het land te blijven. De nieuwe campagne van de GNTO richt zich op de emoties die men ervaart bij een bezoek aan Griekenland en geeft door middel van verhalen de boodschap door dat er soms maar één vakantie naar Griekenland nodig is om iemand te laten beseffen dat hij of zij een nieuwe thuis heeft gevonden. De innovatieve advertentie met de boodschap 'Griekenland: je zult voor altijd willen blijven', is de nieuwste aflevering in de hoofdcampagne 'All You Want is Greece' van de GNTO en volgt op de eerdere campagnes 'Griekenland heeft een winter' en 'Greekend'. Bekijk 'Greece | You will want to stay forever' op <https://youtu.be/JgJGX3ldxOg>
- **FORMediaTV** is een regionaal televisiekanaal (περιφερειακή τηλεόραση) in Thessalië (Larissa - Volos - Trikala). Sinds 15 juli 2022 kan je het kanaal in HD thuis bekijken op jou televisie (of andere toestellen) via de lifestream <https://svs.itworkscdn.net/artecniko2live/logic.smil/playlist.m3u8> FORMedia, opgericht in december 2021, is een televisieplatform dat lid is van de nieuwe multimediale journalistieke groep *21 admedia* uit Larissa. Hun doel is om bij te dragen aan de ontwikkeling van massamedia-communicatie, zowel in de mediaomgeving van Larissa als meer in het algemeen. Naast actualiteit, staan documentaires, lifestyle, gezondheid en andere onderwerpen op het programma. Websites : <http://formediatv.gr> en <https://21admedia.gr>
- Symi is een klein eiland van de Dodekanesos. Dit magische eiland heeft een unieke schoonheid die wacht om ontdekt te worden op https://youtu.be/UG1uRuKj_r0 De beelden van de schoonheid van Symi is meteen ook de afsluiter van deze Nea Paralias.

REMEMBER - θυμάμαι

Liefhebbers van uitstekende livemuziek mogen 11 november 2022 nu al aankruisen! Een exclusieve voorstelling 'Remember' in het Concertgebouw Brugge.

De vrienden van Rembetika vzw en liefhebbers van Griekse muziek zullen hun reputatie alle eer aan doen. Ze zijn 2 september 2021 (het overlijden van Mikis Theodorakis) niet vergeten. Meer info volgt via e-mail.

